

Na temelju članka 46. stavak (3) Zakona o porezu na dobit ("Službene novine Federacije BiH", broj 15/16), federalni ministar finansija-federalni ministar financija donosi

PRAVILNIK O TRANSFERNIM CIJENAMA

I. OSNOVNE ODREDBE

Članak 1.

(Predmet)

- (1) Ovim Pravilnikom detaljnije se uređuje primjena pojedinih metoda transferne cijene, utvrđivanje transfernih cijena i postupak dokazivanja transfernih cijena.
- (2) Sastavni dio ovoga Pravilnika su i Obrazac TP-900 (Godišnja prijava za uklanjanje dvostrukog oporezivanja kod transfernih cijena), Obrazac TP-902 (Godišnje izvješće o kontroliranim transakcijama između povezanih osoba) i Obrazac CBC-901 (Godišnje izvješće o kontroliranim transakcijama multinacionalne pravne osobe) s pripadajućom Uputom za sačinjavanje i podnošenje godišnjeg izvješća.

Članak 2.

(Opseg primjene)

- (1) Odredbe ovoga Pravilnika se primjenjuju na kontrolirane transakcije prodaje, kupovine, prijenosa imovine i prava, te pružanje usluga između povezanih osoba, gdje je najmanje jedna osoba obveznik poreza na dobit u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federaciji) sukladno Zakonu o porezu na dobit (u daljnjem tekstu: Zakon)
- (2) Odredbe ovoga Pravilnika se analogno primjenjuju i u transakcijama između poslovne jedinice i pravne osobe - gospodarskog društva ili međusobnih transakcija dvaju ili više poslovnih jedinica osoba iz grupe MPO-a, na način da se poslovna jedinica hipotetički promatra kao neovisna i samostalna pravna osoba od pravne osobe - gospodarskog društva čiji je dio.

Članak 3.

(Definicije)

U smislu ovoga Pravilnika primjenjuju se sljedeći pojmovi:

- 1) pojam "**osoba**" znači svaka fizička ili pravna osoba
- 2) pojam "**pravna osoba**" znači bilo koji oblik organizacijske cjeline koji ima zakonska prava i obveze, te se osniva kako bi se ostvario određeni cilj i djeluje sukladno zakonskim propisima uz upisivanje u odgovarajući registar koji vodi nadležni organ
- 3) pojam "**povezana osoba**" znači bilo koja osoba koja je povezana s poreznim obveznikom na način predviđen Zakonom
- 4) pojam "**porezni obveznik**" znači svaku osobu koja podliježe obračunu i plaćanju poreza na dobit prema Zakonu.
- 5) pojam "**neovisne osobe**" označava osobe koje nisu povezane osobe s poreznim obveznikom odnosno ako nisu povezane u odnosu jedna na drugu
- 6) pojam "**kontrolirana transakcija**" znači svaku transakciju koja je nadzirana od strane dvije ili više osoba koje su međusobno povezane na način predviđen Zakonom
- 7) pojam "**nekontrolirana transakcija**" znači svaku transakciju između osoba koje su međusobno neovisna jedna u odnosu na drugu
- 8) pojam "**pravni vlasnik**" znači vlasnik imovine koji je kao takav upisan u odgovarajući registar prema kojem ima pravo raspolaganja tom imovinom

- 9) pojam "**ekonomski vlasnik**" znači vlasnik imovine koji kao takav nije upisan u registar, ali se smatra da je vlasnik nematerijalne/materijalne imovine jer snosi sve troškove i rizike koji se odnose na tu imovinu
- 10) pojam "**multinacionalna pravna osoba (MPO)**" znači bilo koje gospodarsko društvo ili sličan oblik organiziranja pravne osobe koja je dio grupe MPO-a
- 11) pojam "**grupa MPO**" znači grupu povezanih gospodarskih društava odnosno pravnih osoba koje posluju u dvije ili više država.

Članak 4.

(Transferne cijene)

- (1) Transferne cijene predstavljaju cijene kojima se vrednuju transakcije u financijskim izvještajima između povezanih osoba, na način koji nije dosljedan primjeni načela izvan dohvata ruke.
- (2) Vrijednost transakcija između povezanih osoba ne bi trebala odstupati od tržišne vrijednosti koja se odražava kroz transakcije između neovisnih osoba. Ukoliko odstupa od tržišne vrijednosti u pitanju je transferna cijena.

Članak 5.

(Načelo izvan dohvata ruke)

- (1) Načelo izvan dohvata ruke predstavlja međunarodni standard kojim se određuje odnos koji ukazuje da uvjeti postavljeni ili nametnuti između dvije osobe u njihovim poslovnim ili financijskim odnosima ne smiju odstupati od uvjeta u poslovnim ili financijskim odnosima očekivanih u sličnim transakcijama i/ili sličnim okolnostima između neovisnih osoba.
- (2) U osnovi, načelo izvan dohvata ruke, se zasniva na uspoređivanju:
 - a) cijene, marže, raspodjele profita ili drugih pokazatelja kontrolirane transakcije s
 - b) cijenama, maržama, raspodjelom profita ili drugim pokazateljima nekontrolirane transakcije.

Članak 6.

(Povezane osobe)

- (1) Povezanom osobom s poreznim obveznikom smatraju se:
 - a) fizičke osobe - građani, koji su putem obiteljskih odnosa iz članka 44. stavak (3) točka a) Zakona, povezana s osobama koje upravljaju, kontroliraju ili imaju kapital u poreznom obvezniku
 - b) pravne osobe koje izravno ili neizravno kontroliraju osobe, ili su izravno ili neizravno kontrolirane od osoba, ili su zajedno s poreznim obveznikom kontrolirani od strane jedne zajedničke osobe iz članka 44. stavak (3) točka a) Zakona
 - c) fizičke osobe - građani, koje posjeduju neposredno ili posredno 25 ili više postotaka vrijednosti kapitala ili broja dionica ili glasačkih prava u poreznom obvezniku
 - d) pravne osobe koje posjeduju izravno ili neizravno 25 ili više postotaka vrijednosti kapitala ili broja dionica ili glasačkih prava u poreznom obvezniku; ili u kojem porezni obveznik posjeduje izravno ili neizravno 25 ili više postotaka vrijednosti kapitala ili broja dionica ili glasačkih prava.
- (2) Udjel u kontroli znači vlasništvo nad kapitalom, uz minimalno 25% kapitala ili broja dionica ili glasačkih prava u poreznom obvezniku.
- (3) Udjel u upravljanju znači materijalna odgovornost za izvršavanje određenih obveza pravne osobe prema trećim osobama, neovisno o vlasničkom kapitalu.
- (4) Pravne osobe se smatraju povezanim osobama i ako jedna osoba sudjeluje izravno ili neizravno u upravljanju, kontroli

ili kapitalu drugog, ili ako treća strana sudjeluje izravno ili neizravno u upravljanju, kontroli ili kapitalu oba, ili ako ista osoba ili osoba iz članka 44. stavka (3) točka a) Zakona sudjeluje u upravljanju, kontroli i kapitalu.

- (5) Povezanim osobom smatra se i osoba za koju se utvrdi da s poreznim obveznikom svjesno ulazi u poslovni odnos, s ciljem prijenosa dobiti. U takvim slučajevima pojedinačna transakcija se izvršava pod okolnostima kao da je u pitanju povezana osoba.

II. METODOLOGIJA TRANSFERNIH CIJENA

A. Metodologija

Članak 7.

(Metode transferne cijene)

- (1) Najprikladnije metode transfernih cijena, prema članku 45. stavak (2) Zakona su tradicionalne transakcijske metode transfernih cijena odnosno:
- metoda usporedivih nekontroliranih cijena
 - metoda cijene koštanja uvećane za uobičajenu zaradu
 - metoda preprodajne cijene.
- (2) Ukoliko se tradicionalne transakcijske metode ne mogu pouzdano primijeniti ili se ne mogu primijeniti na određene transakcije, primjenjuju se transakcijske metode dobiti i to:
- metoda podjele dobiti
 - metoda transakcijske neto marže.
- (3) Ukoliko se nijedna od metoda iz st. (1) i (2) ovoga članka ne može primijeniti, primjenjuje se bilo koja druga metoda pod uvjetom da njena primjena omogućava utvrđivanje uvjeta po načelu izvan dohvata ruke i da donosi rezultat koji je u skladu s načelom izvan dohvata ruke.
- (4) Odabir metode iz stavka (3) ovoga članka treba obrazložiti na način da se objasni zašto se tradicionalne transakcijske metode i metode dobiti smatraju manje primjerenim ili neprimjerenim u okolnostima i uvjetima određenog slučaja, te navesti razloge zbog kojih se odabrana metoda smatra boljim rješenjem.

Članak 8.

(Prednosti u primjeni)

- (1) Ukoliko je moguće identificirati usporedive nekontrolirane transakcije, metoda usporedivih nekontroliranih cijena ima prednost u primjeni u odnosu na sve ostale metode transfernih cijena.
- (2) Ukoliko transakcije nisu usporedive u potpunosti i ukoliko razlike imaju materijalni učinak na cijenu, porezni obveznik treba izvršiti usklađivanje kako bi se otklonio utjecaj razlika.
- (3) Ukoliko su funkcije, rizici i imovina u kontroliranoj i nekontroliranoj transakciji usporedivi u značajnoj mjeri, primjenjuje se metoda koja će omogućiti pouzdaniju procijenu rezultata u skladu s načelom izvan dohvata ruke.

Članak 9.

(Odabir metode)

Prilikom odlučivanja o izboru najprikladnije metode, uzima se u obzir sljedeće:

- priroda kontrolirane transakcije, određena provođenjem funkcionalne analize
- stupanj stvarne usporedivosti kontrolirane i nekontrolirane transakcije
- potpunosť i točnost podataka kod usporedive nekontrolirane transakcije
- pouzdanost bilo koje pretpostavke
- stupanj utjecaja netočnih podataka i pretpostavki na izvršene prilagodbe.

B. Metoda usporedivih nekontroliranih cijena

Članak 10.

(Definiranje metode)

- (1) Metoda usporedivih nekontroliranih cijena je izravan način utvrđivanja cijene izvan dohvata ruke u kojoj se cijena imovine, prava ili usluga prodanih, kupljenih ili prenesenih u kontroliranoj transakciji uspoređuju s cijenom imovine, prava ili usluga prodanih odnosno kupljenih u usporedivoj nekontroliranoj transakciji u usporedivim uvjetima i okolnostima.
- (2) Metoda usporedivih nekontroliranih cijena se primjenjuje samo ako je dostupna usporediva imovina odnosno usluga, ili ako je moguće izvršiti razumne prilagodbe koje bi uklonile materijalne razlike imovine odnosno usluge.
- (3) Ukoliko se materijalne razlike imovine odnosno usluge ne mogu pouzdano iskazati prilagodbom, potrebno je uzeti u razmatranje druge metode transfernih cijena.

Članak 11.

(Način primjene metode)

- (1) Analizom usporedivosti, kod primjene metoda usporedivih nekontroliranih cijena, će se:
- utvrditi sve razlike između imovine odnosno usluga u kontroliranoj transakciji i onih u nekontroliranoj transakciji kod usporedive neovisne osobe
 - utvrditi da li razlike iz točke a) ovoga stavka imaju značajan utjecaj na cijenu
 - izvršiti prilagodavanje kod kontrolirane transakcije cijene imovine koji prodaju neovisna osobe u odnosu na navedene razlike, s ciljem utvrđivanja cijene po načelu izvan dohvata ruke.
- (2) Kod utvrđivanja usporedivih uvjeta i okolnosti analizom usporedivosti, kod metode usporedivih nekontroliranih cijena, treba uzeti u obzir, između ostalog, i sljedeće:
- karakteristike imovine, kao što su kvantiteta i kvaliteta, odnosno ako je u pitanju usluga, priroda i opseg takvih usluga
 - je li prodana roba koja je uspoređena, u određenoj proizvodnoj liniji
 - različitosť proizvoda uzimajući u obzir patent, zaštitni znak, dizajn, i sl.
 - opseg prodaje, ukoliko ima utjecaja na cijenu
 - vrijeme prodaje, ukoliko ima utjecaja sezonska oscilacija ili druge promjene u tržišnim uvjetima
 - jesu li troškovi transporta, pakiranja, marketinga, oglašavanje i garancije uključeni u ugovorne uvjete i sl.

C. Metoda cijene koštanja uvećana za uobičajenu zaradu

Članak 12.

(Definiranje metode)

- (1) Metoda cijene koštanja uvećana za uobičajenu zaradu se koristi u slučaju kada se prodaju poluproizvodi između povezanih osoba, ili kada su različite pravne osobe unutar grupe MPO-a ugovorile zajedničku ili ugovornu proizvodnju (pogon), ili kada je proizvođač ugovorni proizvođač ili u slučaju kada se radi o transakcijama preporodaje robe ili u transakcijama pružanja usluga između povezanih osoba.
- (2) Polazna točka u metodi cijene koštanja uvećana za uobičajenu zaradu, u slučaju transakcija između povezanih osoba je trošak dobavljača (testirana strana), koji se uvećava za odgovarajuću uobičajnu zaradu (razliku u cijeni ili maržu) s ciljem stjecanja odgovarajuće dobiti, a uzimajući u obzir funkcije koje se vrše, rizike koji se preuzimaju, imovine koja se koristi u danoj transakciji.

Чланак 13.

(Наћин примјене методе)

- (1) Код примјене методе цијене коштања увећане за уобичајену зарату треба узети у обзир сличност функција, преузетих ризика, уговорних увјета, увјета на тржишту, пословну стратегију, као и све прилагодебне које се врше у корист разлика у споменућим факторима између контролираних и неконтролираних трансакција.
- (2) Да би се трансакције сматрале успорећивим, основна трошкова, на коју се додаје уобичајна зарата мора бити утврђена на исти наћин у трансакцији из које је проистекла трансферна цијена и трансакцији с неовисном особом, узимајући у обзир функције, ризике и коришћену имовину.
- (3) У случају да постоји разлика у структури трошкова који чине основу за додавање марже, успорећивост се може постићи усклађивањима која су примјерена конкретном случају.
- (4) Код ове методе, а с аспекта структуре трошкова, разматра се и методологија која се користи код структурирања трошкова те раћуноводствене политике, које морају бити досљедне и успорећиве између оних у контролираним и неконтролираним трансакцијима.
- (5) Трошкови укључени у цијену тестиране трансакције коришћенјем методе цијене коштања увећане за уобичајену зарату су укупни изравни и неizravni трошкови. Коришћенје друге класификације трошкова мора бити оправдано и може се узети у обзир само ако за послједичу имају тоћнију процјену одговарајуће зарате.
- (6) Изравни трошкови су трошкови настали изравним обављанјем такве дјелатности, и/или материјала утрошених у тој активност. При утврђивању основне изравних трошкова насталих у одрећеној активности, трошкови који се не односе на имовину или услугу која се проматра морају бити искључени. Структура трошкова мора бити у складу с онима насталим у успорећивим трансакцијима.
- (7) Неizravni трошкови су трошкови који се не могу посебно приписати одрећеној активности, али ипак су повезани с изравним трошковима или се односе на процес обављанја активности.
- (8) Разматрање разлике у ступњу и врсти трошкова (operativni и neoperativni трошкови укључујући rashode financiranja) који се односе на функције које обављају, преузете ризике, трансакције које се успорећују, може указивати на слjedeће:
 - a) уколико трошкови одражавају разлику у функцији која није била узета у обзир при примјени методе, прилагодебна уобичајене зарате може бити потребна
 - b) уколико трошкови одражавају додатне функције које су одвојене од активности које су тестиране овом методом, може бити потребно одредити посебну накнаду за наведене функције или
 - c) уколико је разлика у трошковима који се успорећују само одраз ућинковитости или неuћинковитости пословања, као што је случај код опћих и административних трошкова, прилагодебна уобичајене зарате може бити неприкладна.

Чланак 14.

(Цијене изван дохвата руке)

- (1) Уколико постоје материјалне разлике између контролиране и неконтролиране трансакције које би могле ућјецати на уобичајену зарату, врше се одговарајуће прилагодебне уобичајене зарате у неконтролираној трансакцији.
- (2) Формуле које се примјенјују код методе цијене коштања увећане за уобичајену зарату су:

$$\text{Цијена изван дохвата руке} = \text{Трошкови} + (\text{Трошак} \times \text{Уобичајена зарата})$$

гдје је

$$\text{Уобичајена зарата} = \frac{\text{Продајна цијена} - \text{Трошкови}}{\text{Трошкови}}$$

- (3) Уобичајена зарата мора бити успорећива са зарадом коју је реализирала неовисна особа обављанјем успорећивих функција, преузимањем сличних ризика и коришћенјем сличне имовине.

D. Metoda preprodajne cijene

Чланак 15.

(Definiranje metode)

- (1) Metoda preprodajne cijene je najprihvatljivija u transakcijama u kojima distributer/ trgovac - prodavalac neposredno dodaje vrijednost proizvodima, uzimajući u obzir rizike koje snosi, sredstva koja koristi i funkciju koju obavlja.
- (2) Polazište u metodi preprodajne cijena je cijena po kojoj je proizvod koji je kupljen od povezane osobe zatim dalje preprodan neovisnoj osobi tj. cijena po kojoj se proizvod preprodaje (u daljnjem tekstu: preprodajna cijena). Preprodajna cijena se zatim umanjuje za odgovarajuću bruto maržu (u daljnjem tekstu: preprodajna bruto marža) koja predstavlja iznos kojim bi preprodavač mogao pokriti svoju prodaju i druge operativne troškove te ostvariti odgovarajuću dobit razmjerno preuzetim funkcijama i rizicima.

Чланак 16.

(Наћин примјене методе)

- (1) У сврху успорећивања код методе preprodajne cijene, анализа успорећивости се фокусира на функције које се обављају у односу на карактеристике производа.
- (2) Фактори који могу ућјецати на preprodajnu bruto maržu, и друге околности при вршењу анализе успорећивости, укључују:
 - a) функције или разине активности које извршава preprodavač: извршава ли само минималне услуге, а преузима пуно власништво и одговорност за ризике који су укључени у трансакцији; или је ли preprodavač само шпедитер или distributer који преузима потпуну одговорност за marketing и оглашавање производа улажући vlastite resurse у тим активностима
 - b) ступањ додане вриједности или измјене производа прије продаје од стране preprodavača
 - c) коришћенје сличне имовине у контролираним и неконтролираним трансакцијима
 - d) сличност производа је значајна у одрећеној мјери, а посебно када постоји висока вриједност или јединствена нематеријална имовина додјелјена том производу
 - e) разлике у наћину управљанја пословањем које могу имати ућјецак на profitabilnost
 - f) ућјецак протока вremenског razdoblja jer preprodajna bruto marža će бити тоћнија ако је реализирана у кратком вremenском razdoblju између prvobitne kupovine и preprodaje производа, док код дућег вremenског razdoblja може довести до промјене на тржишту, тећаја, трошкова и сл.
 - g) ућјецак да ли preprodavač има ексклузивно право за preprodaju производа
 - h) разлике у раћуноводственим политикама, гдје се морају извршити прилагодебне како би се осигурало да је структура трошкова приликом обраћања bruto marže у контролираним и неконтролираним трансакцијима иста.

Članak 17.

(Cijena izvan dohvata ruke)

- (1) Cijena izvan dohvata ruke u izvornoj transakciji između povezanih osoba se utvrđuje oduzimanjem preprodajne bruto marže i prilagođavanja za ostale troškove vezane za kupovinu proizvoda (npr. carine...)
- (2) Formule koje se primjenjuju kod metode preprodajne cijene su:

*Cijena izvan dohvata ruke**- Preprodajna cijena**- (Preprodajna cijena x Preprodajna bruto marža)*

gdje je

$$\text{Preprodajna bruto marža} = \frac{\text{Prodajna cijena} - \text{Nabavna cijena}}{\text{Prodajna cijena}}$$

- (3) Preprodajna bruto marža predstavlja maržu iz koje će preprodavač pokriti svoje troškove i druge operativne rashode te nastojati ostvariti odgovarajuću dobit.
- (4) Preprodajna bruto marža mora biti usporediva s maržom koja je ostvarena kod neovisnih osoba koje obavljaju iste funkcije, snose isti rizik i zapošljavaju ista sredstva.
- (5) Preprodajna bruto marža se očekivano mijenja zavisno od količine dodane vrijednosti od strane prodavača. Faktori koji mogu doprinijeti kreiranju dodane vrijednosti ovise o stupnju aktivnosti koja se obavlja.

E. Metoda podjele dobiti

Članak 18.

(Definiranje metode)

- (1) Metoda podjele dobiti se primjenjuje u slučajevima kad je nemoguće odrediti usporedive transakcije između neovisnih osoba, po svim drugim metodama
- (2) Koncept metode podjele dobiti temelji se na pretpostavci da se kombinirana dobit u kontroliranoj transakciji treba podijeliti između povezanih osoba koje sudjeluju u toj transakciji prema izvršenim funkcijama.
- (3) Pristupi procjene podjele dobiti su rezidualna analiza i analiza doprinosa.
- (4) Odredbe koje se tiču dobiti jednako se odnose i na gubitak.

Članak 19.

(Primjena metode)

- (1) Metoda podjele dobiti je najprimjerenija u slučajevima kada obje strane doprinose transakciji na jedinstven i neovisan način.
- (2) U primjeni metode podjele dobiti potrebno je definirati alokacijske ključeve za raspodjelu kombinirane dobiti između povezanih osoba.
- (3) Kriteriji ili alokacijski ključevi koji se koriste za raspodjelu dobiti trebaju:
 - a) biti razumno nezavisni od formulacije politike određivanja transfernih cijena, tj. trebaju se zasnivati na objektivnim podacima, a ne na podacima iz kontroliranih transakcija i
 - b) biti dokazivi internim i/ili usporedivim podacima.

Članak 20.

(Raspodjela kombinirane dobiti)

- (1) Kombinirana dobit predstavlja ukupnu dobit od kontrolirane transakcije koja je predmet ispitivanja, a koja se dijeli između povezanih osoba tako da bude što bliže podjeli dobiti koju bi neovisne osobe očekivala od sudjelovanja u usporedivoj transakciji.

- (2) Ukoliko nema usporedive transakcije, podjela dobiti se zasniva na relativnoj vrijednosti funkcija koje obavlja svaka povezana osoba u kontroliranoj transakciji, uzevši u obzir korištena sredstva i preuzete rizike.
- (3) Ukoliko je moguće izravno mjeriti relativnu vrijednost doprinosa svakog sudionika, nije potrebno ocjenjivati stvarnu tržišnu vrijednost doprinosa tih sudionika.

Članak 21.

(Rezidualna analiza)

- (1) Rezidualna analiza je najprikladniji pristup u slučajevima u kojima obje strane kroz transakcije pridonose jedinstvenu nematerijalnu imovinu.
- (2) Postoje dvije faze podjele dobiti u okviru ovog pristupa, kroz osnovni povrat i rezidual, na sljedeći način i to:
 - a) dobit se dodjeljuje svakom sudioniku na temelju vrijednosti osnovnih i posebnih funkcija koje taj sudionik obavlja. Osnovni povrat određuje se u odnosu na tržišne povrate koje od sličnih vrsta transakcija ostvaruju neovisne osobe te se utvrđuje tržišni prinos dobiven od strane neovisnih osoba u sličnim poslovima. Ovaj osnovni povrat se ne računa kao povrat koji bi se ostvario upotrebom jedinstvene i vrijedne imovine sudionika.
 - b) preostala dobit/gubitak (rezidual) se raspodjeljuje na način kako bi neovisne osobe u sličnim i istim okolnostima izvršile raspodjelu takvog ostatka.

Članak 22.

(Analiza doprinosa)

- (1) Analiza doprinosa predstavlja analizu koja se koristi u metodi podjele dobiti prema kojoj se kombinirana dobit od kontroliranih transakcija dijeli između povezanih osoba na temelju relativne vrijednosti funkcija koje (uzevši u obzir imovinu koja se koristi i rizike koji su preuzeti) svaka povezana osoba ima u tim transakcijama, s tim da je dopunjena što je moguće većim brojem eksternih podataka o tržištu koji pokazuju kako bi neovisne osobe podijelile dobit u sličnim okolnostima.
- (2) Dobit koja se dijeli je operativna dobit. Međutim, ukoliko je raspodjela troškova u kontroliranoj transakciji nemoguća, može se razmatrati podjela bruto dobiti, nakon čega se troškovi koji se pripisu određenoj strani mogu umanjivati.
- (3) U slučajevima kad je relativni doprinos teško odrediti za svakog sudionika u kontroliranoj transakciji, analiza doprinosa će ovisiti o činjenicama i okolnostima svakog pojedinačnog slučaja.
- (4) Analiza doprinosa zahtijeva pažljivu procjenu i kriterije koji trebaju uvijek uključiti dodane vrijednosti transakciji i ekonomski značaj funkcija koje vrši svaka strana, u ukupnom ostvarivanju dobiti.

Članak 23.

(Alokacijski ključevi)

- (1) Podjela kombinirane dobiti kod metode podjele dobiti može se izvršiti upotrebom alokacijskih ključeva.
- (2) Izbor alokacijskih ključeva po kojima se dijeli dobit u velikoj mjeri ovisi o činjenicama i okolnostima svakog pojedinačnog slučaja.
- (3) Alokacijski ključevi mogu biti u obliku brojeva (npr. postotku) ili varijable (npr. posebnih troškova), a najčešće su:
 - a) zasnovani na imovini: u slučajevima kada kontrolirana transakcija iskazuje snažnu korelaciju između imovine i stvaranja vrijednosti,
 - b) zasnovani na troškovima: u slučajevima kada je jasna korelacija između troška i stvaranja vrijednosti,

- c) vrijeme provedeno od strane zaposlenih u obavljanju usluga unutar grupe МРО,
- d) jedinice koje se proizvode ili se prodaju,
- e) broj zaposlenih,
- f) prostor koji se koristi i sl.

F. Metoda transakcijske neto-marže

Članak 24.

(Definiranje metode)

- (1) Metoda transakcijske neto-marže je metoda koja se koristi u slučaju kada je teško uspoređivati bruto maržu, a posebno u slučajevima u kojima se primjenjuju različite računovodstvene politike i postupci.
- (2) Prilikom primjene metode transakcijske neto marže upoređuju se neto profitne marže koje obveznik ostvaruje u transakcijama s povezanim osobama s neto profitnim maržama koje su ostvarene u sličnim transakcijama s neovisnim osobama.
- (3) Uzimajući u obzir da je neto marža podložna značajnom utjecaju, osim proizvoda i funkcija, i drugim raznim faktorima, korištenje metode transakcijske neto marže treba ograničiti na slučajeve u kojima ti faktori imaju visok stupanj sličnosti, kako bi se uklonili učinci tih drugih uvjeta.

Članak 25.

(Određivanja raspona)

- (1) Transakcijska neto marža koju obveznik ostvaruje u transakciji s povezanom osobom uspoređuje se s transakcijskom neto maržom koju ostvaruju neovisne osobe koja se pretežno bave sličnim transakcijama, i to primjenom statističke metode kojim se neto marže u transakcijama između neovisnih osoba dijele na kvartile (prvi kvartil, medijan - drugi kvartil, treći kvartil).
- (2) Podaci koji su ispod prvog kvartila predstavljaju minimum analiziranog skupa podataka, a podaci koji su iznad trećeg kvartila predstavljaju maksimum analiziranog skupa podataka.
- (3) Transakcijske neto marže između neovisnih osoba utvrđuju se kao ponderirani neto prosjek ostvarenih transakcijskih neto marži u razdoblju od tri do pet godina, s tim da završna godina navedenog razdoblja treba biti ona godina za koju su dostupni neophodni finansijski podaci u bazama javno dostupnih podataka koje obveznik koristi.
- (4) Raspon transakcijskih neto marži predstavljaju neto marže koje se nalaze u rasponu od prvog do trećeg kvartila (interkvartilni raspon).
- (5) Znatno odstupanje između podataka u rasponu (npr. gornji kvartil i donji kvartil) može značiti da usporedive koje se koriste nisu pouzdane, ili da su znatne materijalne razlike u pogledu funkcija, rizika i sredstava koje opravdavaju prilagodbe uporedivost. U takvim slučajevima pouzdanost usporedivih podataka mora se pažljivo procijeniti i izvršiti prilagođavanje materijalnih razlika u analizi uporedivosti, a metode se trebaju revidirati.

Članak 26.

(Obračun marže)

- (1) Transakcijske neto marže predstavljaju odnos neto operativne dobiti prema odgovarajućoj osnovici koja može predstavljati iznos operativnih troškova ili operativnih prihoda ili ukupnih sredstava. Iznimno, kod pojedinih oblika transakcijske neto marže može se koristiti odnos ukupne dobiti prema operativnim troškovima ("berry" pokazatelj).
- (2) Prilikom utvrđivanja transakcijske neto marže koju ostvaruje obveznik u transakciji iz koje je proistekla transferna cijena, po pravilu, u obzir se uzimaju samo oni

operativni prihodi i operativni rashodi koji se izravno ili neizravno odnose na tu transakciju, i to u mjeri u kojoj su doprinijeli ostvarivanju neto dobiti u toj transakciji.

- (3) Porezni obveznici mogu, u zavisnosti od okolnosti slučaja, koristiti sljedeće transakcijske neto marže:

a) operativna dobit u odnosu na prodaju, pri čemu je ovaj pokazatelj posebno primjenljiv za transakcije nabave sredstava od povezanih osoba u cilju prodaje nepovezanim osobama, a izračunava se po sljedećoj formuli:

$$\text{Transakcijska neto marža} = 100 \times \frac{\text{Neto dobit}}{\text{Prihod od prodaje}}$$

- b) operativna dobit u odnosu na operativne troškove, pri čemu je ovaj pokazatelj posebno pogodan za transakcije u kojima obveznik pruža usluge ili obavlja proizvodne aktivnosti, a izračunava se po sljedećoj formuli:

$$\text{Transakcijska neto marža} = 100 \times \frac{\text{Neto dobit}}{\text{Operativni troškovi}}$$

- c) operativna dobit u odnosu na imovinu, pri čemu se ovaj pokazatelj može koristiti kod proizvodnih aktivnosti koje zahtijevaju značajno angažiranje sredstava, a izračunava se po sljedećoj formuli:

$$\text{Transakcijska neto marža} = 100 \times \frac{\text{Neto dobit}}{\text{Ukupna sredstva}}$$

- d) "berry" pokazatelj, pri čemu je primena ovog pokazatelja pogodna za analizu posredničkih aktivnosti, a utvrđuje se primjenom sljedeće formule:

$$\text{Transakcijska neto marža} = 100 \times \frac{\text{Ukupna dobit}}{\text{Operativni troškovi}}$$

- (4) Odredbe stavka (3) ovoga članka su instruktivne i obveznik može primjenjivati i druge neto transakcijske marže, odnosno da konkretnoj transakciji prilagodi način primjene transakcijskih neto marži iz stavka (3) ovoga članka, ali u tom slučaju mora dati detaljno obrazloženje takvog pristupa u dokumentaciji o transfernim cijenama.

III. UTVRĐIVANJE TRANSFERNIH CIJENA

A. Načelo izvan dohvata ruke

Članak 27.

(Cijena po načelu izvan dohvata ruke)

- (1) Cijena izvan dohvata ruke je cijena koja bi bila određena da je takva transakcija izvršena između neovisnih osoba po istim ili sličnim uvjetima i okolnostima.
- (2) Ukoliko povezane osobe ostvaruju dobit koja je iznad ili ispod usporedivih tržišnih uvjeta ili okolnosti samo zato što su povezane, tako iskazana dobit se neće smatrati da je iskazana po načelu izvan dohvata ruke.

Članak 28.

(Faze u primjeni načela izvan dohvata ruke)

- (1) Porezni obveznik provodi analizu transfernih cijena kroz tri glavne faze, u cilju primjene načela izvan dohvata ruke u transakcijama povezanih osoba, i to:
 - a) izvršiti analizu uporedivosti,

- b) identificirati najprikladniju metodu transfernih cijena i testirane strane i
- c) odrediti rezultat zasnovan na načelu izvan dohvata ruke.
- (2) Uzimajući u obzir da analiza transfernih cijena zahtijeva element procijene, obveznik bi trebao na logičan, koherentan i konzistentan način dokazati da su cijene iskazane prema načelu izvan dohvata ruke.
- (3) Porezni obveznik može mijenjati faze iz stavka (1) ovoga članka, samo ukoliko će njegov usvojeni alternativni pristup doći od točnijih rezultata odnosno cijene izvan dohvata ruke.

B. Osnovni parametri analize usporedivosti

Članak 29.

(Pojam)

- (1) Analiza usporedivosti predstavlja proces identifikacije i usporedbe ekonomski relevantnih karakteristika transakcije između povezanih osoba s onim između neovisnih osoba, kao preduvjet za primjenu svih metoda transfernih cijena koje su sukladne načelu izvan dohvata ruke.
- (2) Nekomolirane transakcije mogu biti:
 - a) transakcije između testiranih strana i neovisnih osoba koje se obavljaju pod uvjetima i okolnostima sličnim kontroliranoj transakciji (interna usporediva transakcija) ili
 - b) transakcije između dvije neovisne osobe pod sličnim uvjetima i okolnostima (vanjska usporediva transakcija).
- (3) Interne usporedive transakcije imaju prednost u odnosu na vanjske usporedive transakcije.
- (4) Analiza usporedivosti između ostalog obuhvaća opsežnu analizu okolnosti poreznog obveznika, uključujući, ali ne ograničavajući se na analizu grane djelatnosti, konkurentnost, ekonomske i regulatorne faktore te druge faktore koji utječu na poreznog obveznika i njegovo okruženje.
- (5) Analiza usporedivosti zahtijeva razumijevanje kontrolirane transakcije koja je predmet ispitivanja radi odabira testirane strane, metode transfernih cijena, faktora usporedivosti kao i dostupnih izvora informacija o eksternim usporedivim podacima.

Članak 30.

(Usporedivost transakcija)

- (1) Prilikom odabira usporedivih nekontroliranih transakcija uzimaju se u obzir kvantitativni i kvalitativni kriteriji koji služe za prihvatanje ili odbacivanje transakcija, vodeći računa o svim relevantnim podacima koji mogu utjecati na usporedivost transakcija.
- (2) Nekomolirana transakcija se smatra usporedivom ako su navedenih pet faktora usporedivosti te transakcije s kontroliranom transakcijom dovoljno slični:
 - a) karakteristike proizvoda ili usluga
 - b) obavljene funkcije, zaposlena imovina i preuzeti rizik od strane odgovarajućih osoba
 - c) ugovorni uvjeti
 - d) ekonomske okolnosti
 - e) poslovna strategija.

Članak 31.

(Koraci u analizi usporedivosti)

- (1) Analiza usporedivosti uključuje sljedeće korake koji su međusobno povezani, i to:
 - a) analiza transakcija i funkcija
 - b) djelatnost
 - c) identifikacija usporedivih transakcija
 - d) testirana strana

- e) izbor i primjena metodologije transfernih cijena.
- (2) Djelatnost je značajan faktor koji određuje cijenu izvan dohvata ruke u kontroliranoj transakciji, te se s te osnove dijeli se na:
 - a) proizvodnja: samostalni proizvođač, licencirani proizvođač, ugovorni proizvođač
 - b) distribucija: samostalni distributer, distributer ograničenog rizika
 - c) pružanje usluga.
- (3) Prilikom određivanja cijene izvan dohvata ruke, potrebno je utvrditi razinu transakcije koja se koristi u svrhu uspoređivanja i to uspoređivanje:
 - a) pojedinačne transakcije
 - b) više različitih vrsta transakcija
 - c) rezultata na razini bruto marže
 - d) rezultata na razini neto marže ili
 - e) rezultata upotrebom drugih faktora kao što je povrat na kapital i sl.
- (4) Određivanje kontrolirane transakcije vodi ka određivanju testirane strane. Testirana strana je ona strana na koju se primjenjuje metoda transferne cijene na najpouzdaniji način i za koje se najpouzdaniji usporedni podaci mogu pronaći.
- (5) U procesu primjene metodologije transferne cijene, izbor finansijskih pokazatelja utječe na veću točnost određivanja transferne cijene po načelu izvan dohvata ruke kod kontrolirane transakcije.

Članak 32.

(Funkcionalna analiza)

- (1) Funkcionalna analiza stvara osnovu za utvrđivanje usporedivih, na način da određuje kako funkcije, imovina i rizici koji su u poslovanju podijeljeni između uključenih strana u transakciji, utječu na poslovni rezultat.
- (2) Svrha funkcionalne analize je da:
 - a) daje pregled pravne osobe i njegovog poslovanja
 - b) identificira koje se funkcije obavljaju, rizici preuzimaju i imovina zapošljava kod obje strane, povezane i neovisne osobe
 - c) procijeni važnost i ekonomsku značajnost funkcija, rizika i imovine, poduzete od obje strane, povezane i neovisne osobe.

Članak 33.

(Funkcije)

- (1) Funkcije su aktivnosti koje obavlja svaka osoba u poslovanju, kao što su nabava, marketing, distribucija i prodaja i sl.
- (2) Glavne funkcije koje izvršava povezana osoba prvo treba prepoznati prilikom ispitivanja, jer svako povećanje ekonomske značajnosti izvršenih funkcija treba biti nadoknađeno povećanjem profitabilnosti te osobe.
- (3) Kod vrednovanja funkcija, značajan utjecaj ima relativna važnost svake funkcije u funkcionalnoj analizi. Sam broj funkcija koje obavlja određeni član MPO-a ne znači kako bi trebao imati veći udjel u dobiti. Osoba koja obavlja najviše funkcija, ili obavlja više ekonomski značajne funkcije tijekom zajedničkih operacija, iako manje funkcije u odnosu na ostale povezane osobe, treba imati pravo na veći udjel u dobiti.

Članak 34.

(Imovina)

- (1) Porezni obveznik treba identificirati imovinu (materijalnu i nematerijalnu) koja se koristi ili će se koristiti u obavljanju funkcija, u transakciji. Identifikacija imovine uključuje analizu vrste imovine koja se koristi i prirodu imovine koja se koristi.

- (2) Kod nematerijalne imovine potrebno je identificirati osobu kojoj se pripisuje ili se trebaju pripisati koristi od te imovine, na način da vlasnik koji vrši prodaju imovine ili je daje na korištenje očekuje da ostvari dobit.
- (3) Specifičnosti materijalne ili nematerijalne imovine imaju utjecaj na određivanje vrijednosti te imovine na otvorenom tržištu, te ih treba identificirati.
- (4) Karakteristike imovine koja se uspoređuje, minimalno, trebaju uključivati:
 - a) u slučaju materijalne imovine: fizička obilježja, kvalitetu i opseg ponude
 - b) u slučaju pružanja usluga: priroda i opseg usluge
 - c) u slučaju nematerijalne imovine: oblik transakcije (npr. korištenje ili prodaja), vrsti imovine (npr. patenta, zaštitni znak ili znanje), trajanje i stupanj zaštite, očekivana korist od upotrebe imovine.

Članak 35.

(Rizik)

- (1) Procjena preuzetih rizika važna je u određivanju cijena izvan dohvata ruke, polazeći od ekonomske pretpostavke da veći rizik pretpostavlja i veći očekivani prinos.
- (2) Kontrolirane i nekontrolirane transakcije nisu usporedive ukoliko postoje značajne razlike u rizicima koji se preuzima, i za koji se ne mogu napraviti odgovarajuće prilagodbe.
- (3) Vrste rizika uključuju:
 - a) operativni rizik (npr. proizvodna odgovornost, sistemski kvar, pouzdanost dobavljača, inventar i pripadnost troškova, ekološki i drugi regulatorni rizici)
 - b) tržišni rizik (npr. industrijski rizik, državno-političkih rizik, pouzdanost kupaca i fluktuacije u potražnji i cijenama)
 - c) rizik proizvoda (npr. rizik odgovornosti za proizvod, rizik garancije/troškova i izvršnost ugovora)
 - d) poslovni rizici povezani s vlasništvom nad imovinom ili objektima
 - e) finansijski rizik (npr. valutni rizik, rizik roba, rizik kamatne stope i rizik financiranja);
 - f) kreditni i drugi rizici duga (npr. kašnjenje ili propust u plaćanju potraživanja od kupaca, zakašnjenje garancije, zajmovi i ostalih potraživanja)
 - g) rizici za uspjeh ili neuspjeh ulaganja u istraživanje i razvoj.
- (4) Raspodjela rizika između povezanih osoba trebala bi se zasnivati na funkcijama koje se obavljaju. Funkcionalna analiza identificira bitne rizike, kao i razliku između osoba koje nose i kontroliraju rizik prema uvjetima ugovora i osoba koje snose rizik na temelju ekonomske suštine transakcije.

Članak 36.

(Ugovorni uvjeti)

- (1) Ugovorni uvjeti, između ostalog uključuju raspodjelu odgovornosti, rizika i koristi između osoba koje su definirane ugovorom. Ugovorni uvjeti su važni u određivanju usporedivosti kontrolirane i nekontrolirane transakcije jer oni mogu utjecati na cijenu ili maržu transakcije.
- (2) Sve razlike između ugovornih uvjeta transakcije koja se ispituje će biti potrebno prilagoditi u određivanju cijene izvan dohvata ruke kod kontrolirane transakcije.

Članak 37.

(Ekonomske uvjeti)

Faktori koji mogu utjecati na cijenu ili maržu transakcije u različitim ekonomskim uvjetima, uključuju:

- a) geografski položaj na tržištu

- b) veličina tržišta
- c) odnos konkurencije na tržištu
- d) razina ponude i potražnje na tržištu u cjelini i po pojedinim područjima
- e) kupovnu moć kupca
- f) trošak proizvodnje, uključujući troškove zemljišta, rada i kapitala, te troškova prijevoza
- g) opseg i način prodaje na tržištu (npr. malo ili na veliko)
- h) datum i vrijeme transakcije
- i) dostupnost zamjenskih roba i usluga
- j) stupanj državne intervencije npr. da se kontrolira cijena robe.

Članak 38.

(Poslovna strategija)

- (1) Poslovne strategije usvojene od strane pravne osobe utječu na cijenu proizvoda. U analizi usporedivosti se procjenjuje da li povezane osobe u istim okolnostima kao da je neovisna osoba usvojila sličnu strategiju, a ako jeste, kakvu nagradu može očekivati.
- (2) Poslovne strategije koje su relevantne za utvrđivanje usporedivosti su inovacije i razvoj novih proizvoda, stupanj diverzifikacije, penetracija na tržište, izbor kanala distribucije, zastupljenost na tržištu i sl.

C. Aspekti analize uporedivosti

Članak 39.

(Pojedinačne i zajedničke transakcije)

- (1) Kod utvrđivanja preciznog usklađivanja s tržišnim cijenama ili raspodjelom dobiti, načelo izvan dohvata ruke se primjenjuje na pojedinačnoj transakciji.
- (2) Iznimno od stavku (1) ovoga članka, ovisno o okolnosti slučaja, transferne cijene mogu se određivati na zajedničkoj osnovi više transakcija ili na razini proizvodne linije, a ne na razini svake pojedinačne transakcije.
- (3) Prilikom utvrđivanja transfernih cijena, obveznici trebaju odrediti cijene odvojeno za svaku transakciju koju obavljaju s povezanom osobom. Međutim, ukoliko su transakcije usko povezane da se pojedinačno ne mogu vrednovati na odgovarajući način, određivanje transfernih cijena se obavlja u paketu transakcija. Ovo pravilo se primjenjuje u slučaju kada se može dokazati praksom u industriji odnosno djelatnosti da se cijena određuje za jednu kombiniranu transakciju (npr. roba i pripadajuća nematerijalna imovina), ili gdje se ne može razumno očekivati da će se naći dostupni kvalitetni podaci za pojedinačne transakcije.
- (4) Uslijed nedostatka pouzdanih podataka o usporedivim nekontroliranim transakcijama zbog složenosti poslovanja i odnosa između osoba, određivanje transfernih cijena može biti na zajedničkoj osnovi.
- (5) Za nematerijalnu imovinu koja je povezana s proizvodom ili pruženom uslugom, generalno je prihvatljivo da se promatra kroz zajedničku transakciju ako je neodvojiva od proizvoda odnosno nemoguće je posebno iskazati i izdvojiti, te se uključuje u paket transakcija svih povezanih troškova koji su uključeni u cijenu tog proizvoda.

Članak 40.

(Višegodišnji podaci)

- (1) Analizom višegodišnjih podataka se određuje je li ishod jedne od godina pod utjecajem faktora koji nisu očekivani. Upotreba višegodišnjih podataka ne isključuje upotrebu pokazatelja višegodišnjeg prosjeka.
- (2) Podaci iz prethodnih godina trebaju pokazati je li gubitak poreznog obveznika rezultat određenog ekonomskog stanja u prošloj godini, koja je uzrokovala povećanje troškova u

kasnijim godinama, ili odraz činjenice da je taj proizvod na kraju svog životnog ciklusa.

Članak 41.

(Usporedivo razdoblje)

- (1) Porezni obveznik primjenjuje načelo izvan dohvata ruke, na temelju realno raspoloživih informacija u vrijeme određivanja.
- (2) Nekontrolirana transakcija treba osigurati pouzdane usporedive podatke, kao da se transakcija provodi u ekonomskom okruženju koje je isto ili slično ekonomskom okruženju u kontroliranoj transakciji obveznika.
- (3) Ovisno o industriji/djelatnosti i pojedinačnim okolnostima slučaja, moguće je da podaci u određenoj poslovnoj godini ne pružaju najpouzdaniji usporedbu. Ukoliko se kod testirane strane obračunsko razdoblje završava na dan 31. ožujka tekuće godine (npr. 31.3.2010.) smatra se bolje usporediti s pravnom osobom u istoj industriji/ djelatnosti čiji obračunsko razdoblje završava na dan 31. prosinca prethodne godine (31.12.2009.) u odnosu na pravnu osobu čiji obračunski period završava na dan 31. decembra tekuće godine (31.12.2010.).

Članak 42.

(Vanjski usporedivi podaci)

- (1) Prilikom odabira vanjskih usporedivih podataka, porezni obveznici trebaju uzeti u obzir sljedeće:
 - a) komercijalne baze podataka
 - b) javno dostupne usporedive podatke
 - c) lokalne usporedive podatke
 - d) Uspoređivanje s onima koji generiraju gubitak.
- (2) Prilikom upotrebe komercijalnih baza podataka jedne u odnosu na drugu nema prednosti, sve dok izabrana baza pruža pouzdan izvor informacija koji pomaže obvezniku u obavljanju analize usporedivosti. Dokumentacija o transfernim cijenama treba sadržavati podatke o korištenju bazi podataka.
- (3) Porezni obveznik treba koristiti usporedive javno dostupne podatke koji se lako mogu dobiti iz različitih izvora i koje imaju mogućnost da se potvrde.
- (4) Ukoliko je moguće, porezni obveznici trebaju koristiti lokalne usporedive podatke u analizi usporedivosti. U situaciji kada porezni obveznici nisu u stanju pronaći dovoljno pouzdane lokalne usporedive podatke, oni mogu proširiti svoju potragu za regionalne usporedive, i tako i šire.
- (5) U obavljanju analiza usporedivosti, obveznici mogu doći do neovisnih osoba u jednoj djelatnosti, koje su imali gubitke tijekom određenog vremenskog razdoblja, kao i osoba koje su ostvarile dobit, s tim da porezni obveznik u ovim slučajevima isključuje kao usporedive neovisne osobe sa sljedećim finansijskim rezultatom:
 - a) prosječno ponderirani gubitak za testirano razdoblje ili
 - b) gubitak nastao za više od polovine testiranih perioda.

Članak 43.

(Reklasifikacija transakcije)

- (1) Ispitivanje kontrolirane transakcije se zasniva na transakciji koja je stvarno izvršena od strane poreznog obveznika u mjeri u kojoj je usklađena s metodama opisanim u ovom Pravilniku. Međutim, kada se promatra sporazum/ugovor između povezanih osoba, u obzir se ne uzimaju samo ugovorni uvjeti, već i stvarno ponašanje sudionika transakcije.
- (2) Prilikom utvrđivanja cijene izvan dohvata ruke, Porezna uprava Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Porezna uprava) može zanemariti i ponovno reklasificirati kontroliranu transakciju pod sljedećim uvjetima:

- a) kada se ekonomska suština transakcije razlikuje od njenog ugovorenog oblika ili
- b) ako je oblik i sadržaj transakcije isti; dogovori koje se odnose na transakciju, kada se promatraju zajedno, se razlikuju od onih koji bi postojali kod neovisnih osoba u ponašanju na tržišno-racionalan način, a stvarna struktura transakcije praktično onemogućava Poreznoj upravi da odredi odgovarajuću cijenu.

Članak 44.

(Gubici u poslovanju)

- (1) Očekivani gubici u poslovanju su prihvatljivi iz poslovnih i finansijskih razloga kao što su gubici uslijed pokretanja posla, strategija ulaska na tržište, neuspjeh u istraživanju i razvoju.
- (2) Prilikom utvrđivanja jesu li gubici prihvatljivi, važno je osigurati da se kontrolirana transakcija promatra u poslovnom i ekonomskom smislu. Obveznik treba utvrditi da su gubici posljedica poslovne prirode te se očekuje da osigura dokumentaciju koja opisuje faktore utjecaja na cijene koje nisu transferne, a koje su doprinijele gubitku.
- (3) Za ugovornog proizvođača, koji obavlja samo proizvodnju po nalogu povezane osobe bez obavljanja funkcija kao što je uspostavljanje operativne strategije, istraživanja i razvoja, prodaje, se očekuje da će održavati konzistentnu razinu profitabilnosti. U slučaju da ugovorni proizvođač iskazuje gubitke, on mora dokazati da ovi gubici nisu rezultat njegovih transakcija s povezanom osobom.

Članak 45.

(Prilagođavanje usporedivih)

- (1) Prilagođavanje usporedivih je važan element analize usporedivosti koja, kada se primjenjuju na odgovarajući način, poboljšava točnost i pouzdanost usporedbe. Razlike između transakcije s kojom se uspoređuje i usporedive, moraju se ispitati na način da se utvrdi i prilagodi osnova za uspoređivanje koja će biti korisna za određivanje cijene izvan dohvata ruke.
- (2) Prilagođavanjem usporedivih uklanjaju se razlike koje postoje između situacija koje se uspoređuju i onog što bi moglo bitno utjecati na stanje koje se ispituje u metodologiji (npr. cijena ili marže). Prilagođavanje usporedivih ne treba se vršiti na razlike koje nemaju značajan utjecaj na usporedbu.
- (3) Prilagođavanje usporedivih uključuje računovodstvena prilagođavanja i prilagodbe funkcija ili/ rizika.
- (4) Treba izbjegavati sljedeće situacije jer one ne poboljšavaju usporedivost:
 - a) usklađenja koja su upitna jer je osnovica kriterija usporedivosti široko postavljena
 - b) previše prilagođavanja koje u većoj mjeri utječu na usporedivost, jer ukazuje da osoba s kojom se uspoređuje u stvari nije dovoljno usporediva
 - c) prilagođavanje razlika koje materijalno ne utječu na usporedivost
 - d) vrlo subjektivna prilagođavanja, kao što je razlika u kvaliteti proizvoda.

D. Usluge unutar grupe MPO

Članak 46.

(Pojam)

- (1) Usluge unutar grupe su usluge koje pruža jedan ili više članova grupe MPO u korist drugih članova unutar grupe MPO-a.
- (2) Vrste usluga koje članovi grupe MPO-a mogu pružiti jedni drugima uključuju, ali nisu ograničeni na, upravljačke, tehničke i administrativne usluge, usluge podrške, nabava, marketing i distribucija, te druge komercijalne usluge koje

- obično oni mogu pružiti s obzirom na prirodu poslovanja grupe MPO-a.
- (3) Pojam usluge unutar grupe MPO ne uključuju sljedeće:
- aktivnosti dioničara
 - duple usluge
 - sporedne koristi iz usluge drugima
 - usluge na "poziv".

Članak 47.
(Aktivnost dioničara)

- Aktivnost dioničara se odnosi na aktivnosti koje član unutar grupe MPO (obično matično društvo ili holding) obavlja isključivo zbog svoje odgovornosti kao dioničara odnosno vlasničkog interesa u jednom ili više članova grupe MPO-a.
- Aktivnosti dioničara uključuju, ali nisu ograničene, sljedećim troškovima i to:
 - troškovi koji se odnose na sastanke dioničara matičnog društva, izdavanje dionica u matičnom društvu, troškovi nadzornih odbora i sl.
 - troškovi koji se odnose na izvještavanje i zakonske zahtjeve matičnog društva, kao što su konsolidirana izvješća ili druga izvješća za dioničare, revizija i sl.
 - troškovi prikupljanja sredstava za pripajanje novih osoba matičnom društvu (ne uključuje postojeće) i sl.

Članak 48.
(Duple usluge)

- Duple usluge uključuju usluge koje obavlja jedan član grupe MPO-a, a drugi ih samo fakturira, ili uslugu obavlja treća strana, a fakturira je jedna od članica grupe MPO. U takvim slučajevima, dupliranje usluga se automatski isključuje.
- Iznimno od stavka (1) ovoga članka sposobnost člana grupe MPO da samostalno obavlja usluge (na primjer u smislu kvalifikacija, stručnosti i dostupnosti osoba) moraju se uzeti u obzir prilikom procjene dupliranja izvršenih usluga.
- Duplim uslugama ne smatraju se:
 - usluge pružene u posebnim okolnostima u kojima je dupliranje usluga samo privremeno, a posebno kod slučaja implementacije novog IT sustava, gdje gospodarsko društvo može istodobno nastaviti s radom na postojećem IT sustavu za kratko razdoblje, u cilju da se isključe nepredviđene okolnosti koje se mogu pojaviti tijekom početne implementacije ili
 - usluge pružene kako bi se smanjio rizik od pogrešne poslovne odluke kao što je drugo pravno mišljenje o određenom projektu i sl.

Članak 49.
(Sporedne koristi iz usluge drugima)

- Sporedne koristi iz usluge drugima se odnose na usluge koje je jedan član MPO pružio drugom, ali je imao i slučajnu ili sporednu korist treći član grupe MPO-a.
- Iznimno od stavka (1) ovoga članka, sporednim ili slučajnim koristima se ne smatraju pružene usluge za koje je neovisna osoba spremna platiti za aktivnost od koje ima korist od slučajnog davatelja.

Članak 50.
(Usluge "na poziv")

- Usluge "na poziv" uključuju usluge koje se pružaju članovima grupe MPO preko uslužnog servisa grupe MPO-a kao što su: financijske, upravljačke, tehničke, IT, pravne ili savjetodavne i sl. usluge, članovima grupe MPO u bilo kojem trenutku.
- Usluge "na poziv" se ne zaračunavaju pod sljedećim okolnostima:
 - usluga je lako i brzo dostupna čak i bez stand-by aranžmana

- potencijalna potreba za takvom uslugom je neizvjesna
 - kada ne postoji ili je neznatna korist iz te usluge.
- (3) U slučajevima kada postoje posebne okolnosti koje zahtijevaju da se usluge "na poziv" naplaćuju, mora se dokazati da je neovisna osoba u sličnim okolnostima spremna osigurati dostupnost tih usluga kada se pojavi potreba za njom.

Članak 51.
(Test korisnosti)

- U svrhu utvrđivanja jesu li usluge unutar grupe MPO izvršene, a da nisu usluge iz članka 46. stavka (3) ovoga Pravilnika, porezni obveznik primjenjuje test korisnosti na činjenice i okolnosti koje se odnose na njihove aktivnosti.
- Test korisnosti zahtijeva razmatranje kroz sljedeće situacije:
 - ukoliko se aktivnost obavlja za drugu osobu koja prima korist, ili je razumno očekivati da će dobiti korist od takvih aktivnosti, usluga se smatra da je pružena i ako se očekivana korist ne materijalizira
 - ukoliko objektivno postoji bilo kakva poslovna ili stvarna potreba za aktivnosti koje treba obaviti za primatelja usluge, a neovisna osoba bi bila spremna platiti pružatelju usluga za obavljanje tih aktivnosti, usluga se smatra da je pružena, odnosno ukoliko neovisna osoba nije spremna platiti jer korist nije znatna, smatra se da usluga nije pružena
 - ukoliko korist ima ekonomsku ili poslovnu vrijednosti za koju je očekivati da će neovisna osoba platiti za primanje te koristi ili se plaća za davanje koristi, usluga se smatra izvršenom, a ukoliko ne, smatra se da usluga nije pružena.
 - ukoliko su koristi prepoznatljive i moguće ih je vrednovati, odnosno moguće ih je izravno i značajno identificirati, smatra se da je usluga izvršna, u suprotnom, usluga se ne smatra da je pružena.

Članak 52.
(Analiza usporedivosti usluga)

- Kod analize usporedivosti usluga, pored navedenih odredbi ovoga Pravilnika, porezni obveznik primljene usluge treba analizirati:
 - s aspekta pružatelja usluge gdje određuje cijenu koju bi platila neovisna osoba, uzimajući u obzir troškove i
 - s aspekta primatelja usluge gdje određuje cijenu koju je spreman platiti prema neovisnoj osobi kojoj je pružena usluga pod sličnim uvjetima i okolnostima.
- Metode transfernih cijena koje su najprikladnije za određivanje naknada za izvršenu uslugu su:
 - metoda usporedivih nekontroliranih cijena
 - metoda cijene koštanja uvećane za uobičajenu zaradu
 - metoda transakcijske neto marže.
- Kod određivanje baze troška u primjeni metoda iz stavka (2) ovoga članka, porezni obveznik treba uzeti u obzir način utvrđivanja cijene (izravan ili neizravan) te koji troškovi su polazna osnova.
- Kod izravnog načina utvrđivanje cijene, potrebno je prvo jasno identificirati:
 - stvarni rad
 - korisnost usluge
 - osnovu naplate
 - troškove u realizaciji usluge.
- Izravni način utvrđivanja cijene usluge ima prednost u odnosu na neizravni način.
- Neizravni način utvrđivanja cijene usluge podrazumijeva korištenje određenog alokacijskog ključa ili procjenu, ovisno o prirodi i stupnju korištenja usluge.

Чланак 53.

(Prefakturirani troškovi)

- (1) Ukoliko osoba u grupi MPO koja je zadužena pružati usluge grupaciji (uslužni servis grupacije) osigura pružanje usluga i obavlja plaćanje u ime povezanih osoba, te se usluge prema krajnjim korisnicima trebaju naplaćivati bez naknade u slučajevima da:
 - a) fakturirana usluga je u korist povezanih osoba
 - b) fakturirana usluga je naplaćena po načelu izvan dohvata ruke
 - c) osoba u grupi MPO-a je samo agent u plaćanju i ne dodaje vrijednost pruženoj usluzi
 - d) troškovi pruženih usluga su pravna ili/i ugovorna obveza povezane osobe. Ovaj uvjet je ispunjen ukoliko je osoba iz grupe MPO-a pravno i ugovorno odgovorna za obvezu plaćanja pružene usluge, pod uvjetom da ima pisani ugovor s povezanom osobom kojim se preuzimaju obveze koje se odnose na pruženu uslugu.
- (2) Uslužni servis grupacije može obračunati i naplatiti naknadu po načelu izvan dohvata ruke za svoju aktivnost ugovaranja i plaćanja usluge u ime povezanih osoba u slučaju da se spomenuta naknada zasniva na troškovima utrošenih resursa u obavljanju navedenih aktivnosti, te odražava opseg dodane vrijednosti za povezane osobe u grupi MPO u vidu koristi od takve usluge.

E. Usluge podrške

Чланак 54.

(Usluge podrške)

- (1) Porezni obveznici koji primaju određene usluge podrške od strane matične pravne osobe ili uslužnog servisa grupacije trebaju izvršiti odgovarajuće analize transfernih cijena za određivanje naknade izvan dohvata ruke za obavljanje takvih usluga, ukoliko nisu usluge iz članka 46. stavka (3) ovoga Pravilnika.
- (2) Iznimno od stavka (1) ovoga članka porezni obveznici kod usluga podrške mogu primijeniti naknadu od 5% vrijednosti na troškove kao naknadu po načelu izvan dohvata ruke kada su ispunjeni sljedeći uvjeti, i to:
 - a) usluge podrške odnose se na aktivnosti iz članka 55. ovoga Pravilnika,
 - b) pružatelj usluga ne nudi usluge podrške neovisnim osobama.

Чланак 55.

(Vrste usluga podrške)

Usluge podrške uključuju usluge u oblasti:

- a) računovodstva i revizije - čuvanje računovodstvenih evidencija, priprema finansijskih izvještaja, vršenje operativne i finansijske unutarnje revizije i sl.
- b) upravljanje potraživanjem i dugovanjem - procjena i provjera podataka o računima potraživanja i obveza za potrebe finansijskog izvještavanja, naplaćivanje potraživanja, plaćanja dobavljačima i nabave i sl.
- c) budžetiranje - prikupljanje podataka za potrebe izrade proračuna, procjena, izvješća i sl.
- d) IT podrška - pružanje usluga tehničke pomoći, kao što su otklanjanje greške, arhiviranje, snimanje, podršku u korištenju hardvera i softvera, održavanje IT infrastrukture i sl.
- e) administracija baze podataka - održavanje računalnih baza podataka, uključujući pohranu podataka, ali bez analitičke usluge na pohranjenim podacima i sl.
- f) primanja zaposlenih - upravljanje ljudskim resursima, naknade i primanja zaposlenima, osiguranja

zaposlenih (zdravstvo i osiguranje života) naknade zaposlenima kao poticaj, raspodjela dobiti i sl.

- g) opća administracija - opće i administrativne funkcije, kao što su opća kupovina, unos podataka, fotokopiranja/skeniranje materijala, zakazivanje pregleda, obrada teksta, održavanje registar datoteka i sl.
- h) oravne usluge - pružanje općih pravnih usluga kao što je pravno savjetovanje, izrada pravnih akata i sl.
- i) obračun plaća - kompilacija i verifikacija radnog vremena zaposlenih, potraživanja troškova naknada za izračunavanje plaće, provizije i naknade, što uključuje pripremu i provjere plaća i aranžman za kreditiranje takve isplate na račune zaposlenih
- j) korporativna komunikacija - upravljanje internom i eksternom komunikacijom kao korporativnom politikom i sl.
- k) kadrovska politika i regrutiranje - upravljanje potrebom za zapošljavanjem, problemima s izvršavanjem, zaštita zaposlenih, organizacija i realizacija planova zapošljavanja, npr. objavljivanje otvorene pozicije i procjena kandidata i sl.
- l) porezno savjetovanje - porezno planiranje, priprema raznih poreznih prijava, proračuna, povrata, forme i odgovora na upite za podnošenje poreznim vlastima i obrada prijava i plaćanja poreza i sl.
- m) obuka i razvoj zaposlenih - upravljanje i provođenje obuke i razvojnih programa za zaposlene i sl.

Чланак 56.

(Udruživanje troškova podrške)

- (1) Članovi grupe MPO-a mogu povremeno ugovarati udruživanja troškova između sebe na način da dijele troškove usluga podrške, što proizilazi iz zajedničke potrebe za takvim uslugama, a rezultat je obostrana korist.
- (2) Sudionik u ugovoru udruživanja troškova mora:
 - a) razumno očekivati da će imati koristi ili zapravo ima koristi od usluga na koje se troškovi koji se dijele odnose i
 - b) doprinijeti da se načelo izvan dohvata ruke primjenjuje. Doprinos se određuje u odnosu na prirodu i opseg očekivanih pogodnosti koje prima svaki sudionik.
- (3) Fakturiranje troškova bez naknade prema povezanim osobama može se vršiti kod ugovora udruživanje troškova ukoliko su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - a) udjel svakog sudionika troškova mora se izraziti novčano;
 - b) usluge se ne pružaju neovisnim osobama;
 - c) pružanje usluga povezanim pravnim osobama nije glavna djelatnost davatelja usluga. To će ovisiti o konkretnim činjenicama i okolnostima svakog slučaja. Ukoliko troškovi pružanja usluga ne prelaze 15% od ukupnih troškova davatelja usluga, na temelju finansijskih izvještaja (račun dobiti i gubitka), za te usluge se pretpostavlja da nisu glavna djelatnost pružatelja usluge;
 - d) usluge koje pruža su navedene u članku 55. ovoga Pravilnika;
 - e) postoji dovoljno dokumentacije koja dokazuje da stranke trebaju ući u aranžman troškova udruživanja prije pružanja usluga.
- (4) Porezni obveznik mora čuvati dokumentaciju o transfernim cijenama koja se odnosi na aranžman udruživanje troškova, a koja minimalno treba sadržavati:
 - a) opis vrste usluga;
 - b) razloge za odabir određenog načina raspodjele troškova;
 - c) priloge svakog sudionika aranžmana;

- d) naknade koje su predviđene;
- e) detalji proračuna koristi.

F. Ugovori o sudjelovanju u troškovima

Članak 57.

(Ugovor o sudjelovanju u troškovima)

- (1) Ugovori o sudjelovanju u troškovima je okvirni sporazum između pravnih osoba o podjeli troškova i rizika razvoja, proizvodnje ili stjecanja imovine, usluga ili prava, te o određivanju vrste i opsega udjela svakog sudionika u toj imovini, uslugama ili pravima.
- (2) Postoje dva glavna tipa ugovornih odnosa i to:
 - a) aranžman za zajednički razvoj nematerijalne imovine u kojem svaki sudionik doprinosi različitim sredstvima, resursima i stručnosti i dobiva udio prava u razvijenoj imovinu na temelju svog doprinosa i
 - b) uslužni aranžman kojim se ugovara ili zajedničko financiranje, ili dijeljenje troškova i rizika za razvoj, ili stjecanje imovine, ili za dobivanje usluge, kroz udruživanje sredstava za razvoj, za reklamne kampanje, zajedničko sudjelovanje na tržištu i sl.
- (3) Ukoliko uslužni aranžman iz stavka (2) točka b) ovoga članka ne rezultira imovinom koja je proizvedena, razvijena ili stečena, primjenjuju se odredbe ovoga Pravilnika koje se odnose na usluge unutar grupe MPO, neovisno je li aranžman opisan kao takav ili ne.

Članak 58.

(Ugovorni odnosi)

- (1) Provjera da li se ugovor o sudjelovanju u troškovima izvršava sukladno načelu izvan dohvata ruke, vrši se na sljedeći način:
 - a) je li se pristupilo ugovoru s oprezom i poslovnom predrasudom stjecanja koristi, jer neovisna osoba neće ući u ugovor u koji vrijednost doprinosa premašuje očekivanu korist. Procjena očekivanih koristi izračunava se na dva načina:
 - 1) kroz očekivani dodatni prihod koji će biti generiran ili očekivane uštede po toj osnovi, ili
 - 2) korištenjem odgovarajućih alokacijskih ključeva, npr. na temelju prodaje, jedinica koje se koriste, proizvoda ili prodaje, bruto ili operativna dobit, broj zaposlenih, uloženom kapitalu i sl.
 - b) jesu li uvjeti ugovora u skladu s ekonomskom suštinom, sudeći prema okolnostima koje su poznate ili razumno predvidive u trenutku ulaska u ugovorni odnos.
- (2) Razmatranje za pristupanje, povlačenje ili prestanak ugovora, po načelu izvan dohvata ruke, treba rješavati na sljedeći način:
 - a) ukoliko doprinos sudionika nije sukladan očekivanoj koristi od ugovora, bit će potrebno izjednačavanje plaćanja između sudionika u svrhu prilagodbe doprinosa ili
 - b) ukoliko sudionik prije izlaska iz ugovora vrši prijenos svojih prava na drugog sudionika u ugovoru, sudioniku koji izlazi mora biti nadoknađena vrijednost prenesenog prava (buy in plaćanje). Iznos buy in plaćanja se utvrđuje na temelju cijene neovisne strane koju bi platila za pravo koje se prenosi, uzimajući u obzir proporcionalni udjel u ukupnoj očekivanoj koristi koja će biti primljena od ugovora.
 - c) ukoliko sudionik odlaže dio ili sva svoja prava, treba mu biti nadoknađena plaćanjem po načelu izvan dohvata ruke (buy out plaćanje)

G. Nematerijalna imovina

Članak 59.

(Pojam)

- (1) Nematerijalna imovina su jedinstvene vrijednosti intelektualnog ili nematerijalnog sadržaja koji se mogu, pravno ili ne, zakonski zaštititi.
- (2) Nematerijalna imovina može se svrstati u dvije grupe:
 - a) trgovačka nematerijalna imovina, kao što su patenti, istraživanje i razvoj, know-how, dizajn i modeli koji se koriste u proizvodnji proizvoda ili pružanju usluga i
 - b) marketing nematerijalna imovina, kao što je robna marka i trgovački naziv koji se koriste u eksploataciji proizvoda, liste kupaca, kanali distribucije i sl.

Članak 60.

(Aspekti nematerijalne imovine)

- (1) Kod nematerijalne imovine neophodno je prvo utvrditi postojanje takve imovine te koristi od te imovine. Ukoliko pravna osoba iskazuje veće od prosječne stope povrata na imovinu ili veće od prosjeka dobiti za danu razinu fizičke imovine iznad određenog vremenskog razdoblja, to ukazuje na vjerojatnu prisutnost nematerijalne imovine,
- (2) Nematerijalna imovina koja se uzima za potrebe transfernih cijena nije uvijek prepoznata kao nematerijalna imovina za računovodstvene svrhe. Na primjer, troškovi vezani za razvoj nematerijalne imovine se kroz troškove kao što su istraživanje i razvoj iskazuju kao rashod, a ne kapitaliziraju se.

Članak 61.

(Vrsta nematerijalne imovine)

- (1) Kod osoba koje imaju pravo na naknadu s osnove nematerijalne imovine mora biti utvrđeno postojanje nematerijalne imovine.
- (2) Pravno vlasništvo nad nematerijalnom imovinom ili ugovor predstavljaju polazišnu osnovu za određivanje koji članovi MPO-a imaju pravo na naknadu.
- (3) Ukoliko ne postoji ni ugovor, ugovorni odnosi stranaka se određuju na temelju njihovog ponašanja i ekonomskih načela koji općenito uređuju odnose između neovisnih osoba, odnosno ukoliko ne postoji pravno vlasništvo određuje se ekonomsko vlasništvo nad tom imovinom.
- (4) Ukoliko je pravni vlasnik odvojen od osobe koja je razvila tu imovinu, tj. ekonomskog vlasnika osobe koja je razvila tu imovinu ima pravo na naknadu po načelu izvan dohvata ruke za razvojnu uslugu. Naknada može biti:
 - a) naknada troškova (s odgovarajućim elementom dobiti), ukoliko je u pitanju ugovorni pružatelj razvoja (efektivni pružatelj usluga), ili
 - b) naknada paušalno (s povratkom povezane nematerijalne imovine), ako investitor snosi sve troškove i rizike razvoja.
- (5) Plaćanje za prijenos nematerijalne imovine između povezanih osoba može biti putem:
 - a) izravne prodaja (paušalno plaćanje) ili
 - b) ugovor o licenci za autorska prava.

Članak 62.

(Marketing nematerijalna imovina)

- (1) Vrijednost marketing nematerijalne imovine ovisi o mnogo faktora, uključujući i:
 - a) ugled i kredibilitet trgovačkog imena ili zaštitnog znaka;
 - b) kvalitete robe ili usluge koje se pružaju pod trgovačkim imenom ili zaštitnim znakom u prošlosti;
 - c) distribuciju i dostupnost roba ili usluga koje su na tržištu i

- d) opseg troškova i uspjeh promocije kako bi se potencijalni kupci upoznali s robom ili uslugama.
- (2) Kod nematerijalne imovine bitno je da kad distributer zapravo snosi troškove svoje marketinške aktivnosti, a gdje su ti troškovi i rizici koji su nastali kao i funkcije koje obavlja premašili one koji kod nezavisnog distributera pod sličnim okolnostima mogu nastati ili ih obavlja u korist svojih aktivnosti distribucije, očekuje se da će distributer dobiti udjel iz dobiti od nematerijalne imovine povezanih osoba od vlasnika zaštitnog znaka ili u vezi s nematerijalnom imovinom.

Članak 63.

(Metodologija kod nematerijalne imovine)

- (1) Metoda kontrolirane usporedive cijene se koristi kod vrednovanja transakcija koje uključuju nematerijalnu imovinu. Ukoliko postoje problemi u identificiranju usporedive, primjenjuje se metoda podjele dobiti - rezidualni pristup ili bilo koja druga metoda koja može pružiti najviši stupanj usporedivosti u kojoj obje strane u transakciji doprinose vrijednosti nematerijalne imovine.
- (2) Kod određivanja vrijednosti po načelu izvan dohvata ruke kod prijenosa nematerijalne imovine, osoba koja je davatelj licencije ili kupac nematerijalne imovine uzima u obzir sljedeće:
- funkcionalnom analizom izdvaja vrstu, vrijednost i očekivani vijek trajanja nematerijalne imovine, kao i mišljenje stručnjaka o vrijednosti te imovine, ako je potrebno;
 - određivanje stope povrata koja bi trebala biti razmjerna iznosu plaćene naknade;
 - osigurati da plaćeni iznos naknade ima ekonomskog smisla, te da će je osoba koja će koristiti tu imovinu iskoristiti.
- (3) Pri određivanju relativne vrijednosti doprinosa svaka strana, kod usporedivosti transakcije, ispituje količinu, prirodu i troškove nastale u razvoju, ili održavanje nematerijalne imovine. Ostali faktori koje se trebaju razmotriti uključuju:
- očekivane koristi i/ili korisnost nematerijalne imovine;
 - uvjete ugovora, uključujući geografska ograničenja, trajanje licencije, pregovaračka prava i ekskluzivnost prava;
 - prednosti davatelja licencije, koje proizlaze iz razmjene informacija o iskustvima licencije te doprinosi daljnjem razvoju imovine;
 - moгуćnost pod-licenciranja;
 - prava na ažuriranje, reviziju ili izmjene nematerijalne imovine ili
 - pružanje tehničke pomoći, robne marke i know-how uz pristup patenta.

Članak 64.

(Cijena nematerijalne imovine)

- (1) Prilikom određivanja cijene izvan dohvata ruke nematerijalne imovine uzima se u obzir korisnost i davatelja licencije i stjecatelja licencije.
- (2) Davatelj licencije treba nadoknaditi troškove u vezi s razvojem nematerijalne imovine i ostvariti razuman povrat.
- (3) Vrijednost nematerijalne imovine kod primatelja treba biti očekivana korist (dodatni profit) koji će nematerijalna imovina stvoriti, što je obično ključni faktor u određivanju cijena nematerijalne imovine za obje strane.
- (4) U primjeni načela izvan dohvata ruke kod određivanja cijena nematerijalne imovine potrebno je razumijevanje vrste i karakteristike nematerijalne imovine kao i

identifikacija faktora koji doprinose vrijednosti nematerijalne imovine.

H. Financiranje unutar grupe MPO

Članak 65.

(Pojam)

- (1) Financiranje unutar grupe MPO predstavlja oblik financijske usluge između povezanih osoba odnosno financijsku pomoć, koja uključuje kredite, kamate na kredite, predujmove i/ili dugovanja, kao i pružanje bilo kakve sigurnosti ili garancije s osnovne financijske pomoći.
- (2) Aranžmani unutar grupe MPO-a iz stavka (1) ovoga članka između povezanih osoba mogu nastati kad obveznik, izravno ili neizravno, uzima ili daje povezanoj osobi financijsku pomoć.
- (3) U obje situacije, obveznik treba naplatiti ili platiti kamate povezanoj osobi po stopi koja je sukladna stopi koja bi bila naplaćena u sličnoj transakciji između neovisnih osoba po načelu izvan dohvata ruke.

Članak 66.

(Metoda)

- (1) Kamatna stopa po načelu izvan dohvata ruke je kamatna stopa obračunata u trenutku kada je financijska pomoć odobrena u nekontroliranim transakcijama sa ili između neovisnih osoba.
- (2) Pri određivanju kamatne stope po načelu izvan dohvata ruke za financijsku pomoć, metoda usporedive nekontrolirane transakcije smatra se najpouzdanijom metodom.
- (3) Metodom usporedive nekontrolirane cijene određuje se kamatna stopa kao referentna kamatna stopa između neovisnih osoba za kredit sa vrlo sličnim uvjetima.

Članak 67.

(Usporedivi faktori)

- (1) Usporedni faktori u analizi financijskih transakcija i određivanje cijene izvan dohvata ruke - kamatne stope uključuju:
- prirodu i svrhu financijske pomoći;
 - iznos, trajanje i uvjete financijske pomoći;
 - vrstu kamatne stope (npr. fiksna ili promjenjiva kamatna stopa);
 - ugradene mogućnosti;
 - garancije uključene u financijsku pomoć;
 - kolateralu za financijsku pomoć;
 - kreditna sposobnost dužnika i
 - lokacija vjerovnika i dužnika.
- (2) Porezni obveznici su dužni osiguravati dokumentaciju kojom dokazuju da su uvjeti za financijsku pomoć unutar grupe MPO-a, posebno kamatne stope, po načelu izvan dohvata ruke. To uključuje izradu analize usporedivosti na način da vrše usklađivanja realnog nivoa iznosa kamata i dokumentacije s drugim faktorima.

IV. POSTUPAK DOKAZIVANJA

A. Dokumentacija

Članak 68.

(TP dokumentacija)

- (1) Porezni obveznici koji sudjeluju u transakcijama s povezanim osobama, i ako primjenjuju načelo izvan dohvata ruke, trebaju posjedovati evidencije, dokumente i izvješća (u daljnjem tekstu: TP dokumentacija) kao dokaze da je cijena u tim transakcijama utvrđena po načelu izvan dohvata ruke.
- (2) TP dokumentacijom porezni obveznik dokazuje da je izvršio temeljnu procjenu svojih transakcija s povezanom osobom po pravilima transfernih cijena, prije ili u vrijeme podnošenja porezne prijave.

- (3) Prilikom sačinjavanja TP dokumentacije, obveznik treba koristiti najnovije dostupne informacije i podatke.

Članak 69.

(Opseg i nastanak TP dokumentacija)

- (1) Porezni obveznik treba izvršiti procjenu adekvatnosti i opsega svoje TP dokumentacije kroz procjenu utjecaja sljedećih faktora na temelju činjenica i okolnosti:
- je li rizik transfernih cijena u njegovim transakcijama ili dogovorima visok i
 - je li u mogućnosti dokazati poštovanje načela izvan dohvata ruke.
- (2) TP dokumentacija treba odražavati napore poreznog obveznika u svrhu osiguranja adekvatnosti i pouzdanosti prilikom:
- utvrđivanja činjenica i okolnosti transakcije;
 - obavljanja analize usporedivosti i primjeni adekvatnih metoda transfernih cijena;
 - dokumentiranja i čuvanja relevantne dokumentacije.
- (3) TP dokumentacija treba odražavati okolnosti kontrolirane transakcije, a porezni obveznik treba pružiti i dodatne podatke ili informacije koje nisu precizno navedene ovim Pravilnikom, a koje su relevantne za utvrđivanje cijene izvan dohvata ruke.
- (4) S obzirom da vrsta i opseg TP dokumentacije ovisi o pojedinačnim činjenicama i okolnostima određene transakcije, svaki obveznik treba cijeniti značaj svojih transakcija u odnosu na svoje poslovanje te utjecaj dodatnih troškova pripreme TP dokumentacije.
- (5) TP dokumentacija se smatra da je nastala ako je:
- nastala u trenutku kad je porezni obveznik pristupao transakciji ili u provedbi dogovora, shodno politici transferne cijene,
 - nastala uslijed materijalne promjene koja prilikom razmatranja transakcija pojedinačno ili zajedno, utječe na utvrđenu visinu prihoda ili rashoda.

B. Sadržaj TP dokumentacije

Članak 70.

(Vrste TP dokumentacije)

- (1) TP dokumentacija treba biti organizirana na razini grupe MPO (master file) i na razini poreznog obveznika (local file).
- (2) TP dokumentaciju na razini grupe MPO-a obvezni su dostaviti porezni obveznici koji imaju konsolidirane bruto prihode iznad 1,5 milijardi KM.

Članak 71.

(TP dokumentacija na razini grupe MPO)

- (1) Na razini grupe MPO-a, TP dokumentacija treba osigurati informacije i podatke koji omogućavaju dovoljan pregled poslovanja grupe MPO, a koje su relevantne za poslovne aktivnosti u Bosni i Hercegovini. Relevantne informacije uključuju pregled poslovanja grupacije, organizacijsku strukturu, prirodu poslovanja i politiku transfernih cijena.
- (2) TP dokumentacija treba sadržavati relevantne informacije i podatke i to:
- opće informacije o grupi MPO-a na kraju poslovne godine, koje uključuju detalje cjelokupne (globalne) organizacijske strukture, prikaz geografskih odredišta, vlasništvo i povezanost između osoba unutar grupe MPO-a, transakcije s poreznim obveznikom.
 - opis poslovanja grupe MPO-a koje su značajne za poslovanje poreznog obveznika u danoj poslovnoj godini, a što između ostalog uključuje:
 - djelatnosti grupe MPO-a, proizvode, usluge, geografska tržišta, ključni konkurenti,

- dinamika industrije, tržište, regulativa i ekonomski uvjeti u kojima grupa MPO-a posluje,
 - strategije, uključujući bilo koje značajne promjene u prethodnim godinama kao što je restrukturiranje, akvizicija ili podjela,
 - značajni pokretači poslovanja, uključujući pregled nematerijalne imovine i povezanih osoba koje su pravni vlasnici iste,
 - osnovne poslovne aktivnosti i funkcije svake strane u grupi MPO, uključujući prikaz lanca vrijednosti proizvoda i usluga,
 - poslovna povezanost (nabava, prodaja, razvoj, vlasništvo ili korištenje nematerijalne imovine, financijski aranžmani...) između povezanih osoba.
- c) financijsko stanje grupe MPO-a za poslovnu godinu što uključuje financijske izvještaje članica grupe MPO-a koji su poslovno povezani s poreznim obveznikom.

Članak 72.

(Nematerijalna imovina grupe MPO-a)

TP dokumentacija o nematerijalnoj imovini grupe MPO-a treba sadržavati podatke i informacije:

- opis strategije MPO-a za razvoj, vlasništvo i eksploataciju nematerijalne imovine, uključujući lokaciju objekata za istraživanje i razvoj i mjesto upravljanja istraživanjem i razvojem;
- popis nematerijalne imovine MPO-a koja je značajna za transferne cijene i nad kojim članica MPO-a ima pravno vlasništvo;
- lista važnih ugovora između povezanih osoba koje se odnose na nematerijalnu imovinu, uključujući ugovore o sudjelovanju u troškovima, ugovor za znanstvene usluge, ugovori o licenciranju i sl.
- opis politike transfernih cijena grupe MPO-a koje se odnose na istraživanje i razvoj nematerijalne imovine.
- opći opis svih važnih prijenosa nematerijalne imovine među povezanim osobama tijekom poreznog razdoblja, uključujući osobe, države i naknade.

Članak 73.

(Financijske aktivnosti grupe MPO-a)

TP dokumentacija o financijskoj aktivnosti MPO-a treba sadržavati:

- opći opis kako se grupa MPO-a financira, uključujući važne financijske ugovore s neovisnim osobama;
- identifikacija članice MPO-a koja pružaju uslugu financiranja grupe MPL, uključujući i državu i mjesto stvarne uprave te osobe;
- opći opis politike transfernih cijena koje se odnose na financijske aranžmane između povezanih osoba.

Članak 74.

(Ostale aktivnosti grupe MPO-a)

- TP dokumentacija o financijskoj poziciji i poreznoj politici MPO-a treba sadržavati godišnje konsolidirane financijske izvještaje za fiskalnu godinu, kao i politike financijskog izvještavanja.
- TP dokumentacija treba sadržavati i politike koje se odnose na raspodjelu prihoda među zemalja i alokacijske ključeve.

Članak 75.

(TP dokumentacija poreznog obveznika)

- (1) Na razini poreznog obveznika, TP dokumentacija treba osigurati dovoljno informacija i podataka o poreznom obvezniku, njegovom poslovanju i transakcijama s povezanim stranama. Detaljne informacije uključuju poslovne operacije i posebne transakcije s povezanim osobama.

- (2) TP dokumentacija treba sadržavati relevantne informacije i podatke i to:
- a) opće informacije o poreznom obvezniku na kraju poslovne godine, što uključuje:
 - 1) opis upravljačke strukture poreznog obveznika, uključujući opis pojedinaca i/ili pravnih osoba kojima porezni obveznik izvještava i/ili odgovara, i država u kojima se oni nalaze odnosno gdje je glavni ured.
 - 2) organizacijska struktura poreznog obveznika, s brojem zaposlenih u svakom djelu pravne osobe.
 - b) opis poslovanja poreznog obveznika za poslovnu godinu, što uključuje ili opći opis ili detaljne informacije o:
 - 1) djelatnosti poreznog obveznika, proizvodima i uslugama, tržištu, i ključnim konkurentima,
 - 2) dinamika industrije/djelatnosti, tržište, regulativa i ekonomski uvjeti u kojima posluje porezni obveznik,
 - 3) strategija poreznog obveznika, uključujući bilo koje značajne promjene u prethodnim godinama kao što je restrukturiranje, akvizicija ili podjela, a koje utječu na poreznog obveznika.
 - c) opis transakcija između poreznog obveznika i povezanih osoba koje su predmet TP dokumentacije za poslovnu godinu, što uključuje:
 - 1) detalji transakcija između poreznog obveznika i povezane osobe, uključujući identitet povezane osobe, vezu, iznose i uključene države,
 - 2) ugovore ili sporazume koji iskazuju uvjete transakcija, uključujući i metodologiju formiranja cijena,
 - 3) detaljna funkcionalna analiza (izvršene funkcije, korištena imovina i rizik) poreznog obveznika i relevantne povezane osobe, uključujući izmjene u odnosu na prethodnu godinu.
 - d) analiza transferne cijene uključuje:
 - 1) izbor metode transferne cijene i razloge zašto se ta metoda smatra najprikladnijom;
 - 2) izbor testirane strane i razloge koji podržavaju izbor,
 - 3) detalji o usporedivoj i pregled kriterija koji su utjecali na izbor,
 - 4) analiza usporedivosti transakcije povezanih osoba/testirane strane i usporedive,
 - 5) detaljni pregledi bilo kojih prilagođavanja koje se obavljaju u svrhu usporedivosti,
 - 6) cijena/marža izvan dohvata ruke, način obračuna i obrazloženje bilo koje pretpostavke,
 - 7) razlozi koji obrazlažu upotrebu raspona izvan dohvata ruke,
 - 8) segmentirani finansijski računi koji su povezani s transakcijom prikazujući rezultate testirane strane, uključujući obrazloženje na korištene pretpostavke.
- Članak 76.
- (1) Podaci i informacije iz članka 75. ovoga Pravilnika nisu konačni. Porezni obveznik može uključiti bilo koje druge informacije i podatke koji mogu biti potrebni u njegovim okolnostima.
 - (2) Ukoliko je član grupe MPO-a pripremio sličnu TP dokumentaciju za svrhu poštivanja propisa druge porezne jurisdikcije, takva TP dokumentacija, ukoliko je značajna za poslovanje poreznog obveznika, može biti dio TP dokumentacije poreznog obveznika.
- (3) Ukoliko se TP dokumentacija naslanja na prethodne godine, odgovarajuće ažuriranje je potrebno kako bi odražavale materijalne promjene koje su relevantne u odnosu na činjenice i okolnosti.
- Članak 77.
(TP dokumentacija funkcionalne analize)
- TP dokumentacija usporedivosti, funkcionalne analize i analize rizika uključuje:
- a) opis karakteristika imovine ili usluga, funkcije koje obavljaju, zaposleni, preuzeti rizici, rokovi i uvjeti ugovora, poslovne strategije, ekonomske okolnosti i bilo koje druge posebne okolnosti.
 - b) informacije o funkcijama koje obavljaju povezane osobe koje su uključene u kontroliranoj transakciji, kao i opis rizika i imovine koja se koristi u mjeri u kojoj oni utječu ili na njih utječe kontrolirana transakcija koju provodi obveznik.
 - c) detalji usporedivih, za materijalnu imovinu: njegove fizičke karakteristike, kvaliteta i dostupnost; za usluge: priroda i opseg usluga; i za nematerijalnu imovinu: oblik transakcije, vrsta nematerijalne imovine, prava na korištenje nematerijalne imovine koje su dodijeljene i očekivane koristi od njegove upotrebe.
 - d) podaci prikupljeni i analiza izvršena na procjeni usporedivosti nekontrolirane transakcije s relevantnim kontroliranim transakcijama.
 - e) kriteriji koji se koriste u odabiru usporedivih transakcija/uvjeta uključujući baze podataka i ekonomske razloge.
 - f) identifikacija svih internih usporedivih transakcija/uvjeta.
 - g) korekcije koje uključuju detalje i razloge za korekcije usporedivih transakcija/uvjeta.
- Članak 78.
(Ostala TP dokumentacija)
- (1) Porezni obveznici trebaju imati na raspolaganju dokumente i informacije koje su korištene u pripremi, te TP dokumentacija može uključivati:
 - a) službene publikacije, izvješća, studije i baze podataka;
 - b) izvješća istraživanja tržišta, studije koje objavljuju priznate institucije;
 - c) tehničke publikacije priznatih institucija;
 - d) pisma i druge korespondencije koje mogu dokumentirati dogovor između povezanih osoba;
 - e) prateća dokumentacija za ekonomski značajne aktivnosti i funkcije poduzete od strane obveznika. Na primjer, ukoliko stručnost i iskustvo zaposlenih čine sredstvo-ljudski resursi za obveznika, dokumentacija koja se odnosi na ovo osoblje može biti relevantna. Ovdje se uključuju: detalji iskustva; obrazovne kvalifikacije; područja od posebne stručnosti; opis i dužnosti posla; naknada; pismene izjave koje ključno osoblje i koriste obveznik u određivanju funkcija, rizici i imovine društva;
 - f) druge relevantne dokumentacije.
- C. Posebna TP dokumentacije**
- Članak 79.
(TP dokumentacija za usluge unutar grupe MPO)
- (1) Dokumentacija TP koja se odnosi na usluge unutar grupe MPO, treba sadržavati detaljan opis relevantnih transakcija usluga, gdje se svi aspekti transakcija moraju analizirati i dokumentirati, uključujući odgovore na pitanja: tko što radi i za koga, gdje, zašto i kako se to radi, što se koristi od imovine i sl.

- (2) Obvezujući ugovor za usluge unutar grupe MPO, između obveznika i povezanih osoba, između ostalih elemenata, treba bi sadržavati i:
- detalje grupe osoba MPO-a koje će pružati i primati usluge po ugovoru;
 - detalje o vrsti i prirodi usluge koje se pruža;
 - osnove za određivanje naknade koja se treba platiti;
 - osnove za periodično povećavanje stopa (ako se primjenjuje);
 - vrijeme i način izdavanja računa i plaćanja;
 - penali za kašnjenje u plaćanju računa.
- (3) Porezni obveznik mora posjedovati dokaze o pružanju usluga unutar grupe MPO kako bi dokazao da je primatelj usluge imao koristi od toga. Sveobuhvatan i kompletan opis tih pogodnosti može se sastojati od detaljnog opisa prednosti koji ima svaka osoba, kao i troškovi koji se izdvajaju.

Članak 80.

(TP dokumentacija za nematerijalnu imovinu)

- (1) TP dokumentacija koja se odnosi na nematerijalnu imovinu, između ostalog, treba sadržavati i:
- opis nematerijalne imovine, potencijal primjene na tržištu;
 - prevladavajuće stope naknada na tržištu;
 - uvjeti korištenja, uključujući geografska i vremenska ograničenja i ekskluzivnost prava;
 - uingularnost pronalaska i razdoblje za koje je vjerojatno da ostane jedinstvena;
 - pružanje tehničke pomoći, robne marke i know-how koji se pruža uz patent;
 - očekivana dobit od licencije, i koristi za licencije koje proizlaze iz razmjene informacija o iskustvu licencije.
- (2) U pogledu marketing nematerijalne imovine, ugovor koji ukazuje na ugovor između povezanih osoba treba sadržavati podatke i informacije o tome tko snosi rizik, troškove za marketing aktivnosti koje se trebaju poduzeti, kao i prirodu marketing troškova.

Članak 81.

(TP dokumentacija za finansijske usluge)

Dokumentacija TP koja se odnosi na pružanje finansijskih usluga unutar grupe MPO treba sadržavati i ugovore o kreditu i sve njegove anekse, kao i ostalu dokumentaciju koja doprinosi vrednovanju kontrolirane transakcije po načelu izvan dohvata ruke.

Članak 82.

(TP dokumentacija za ugovore o sudjelovanju u troškovima)

TP dokumentaciju koja se odnosi na ugovor o sudjelovanju u troškovima, između ostalog, treba sadržavati:

- ugovore o sudjelovanju u troškovima i sve ostale ugovore koji se odnose na primjenu tog ugovora između potpisnika;
- identitet sudionika u ugovoru i bilo koje druge povezane osobe koje će imati koristi od ugovora;
- opseg aktivnosti koje su obuhvaćene ugovorom, uključujući bilo koju nematerijalnu imovinu u postojanju ili razvoju;
- trajanje ugovora;
- ukupan iznos doprinosa koji su nastali u skladu s ugovorom;
- raspodjelu zadataka i odgovornosti;
- oblik i vrijednost početnih doprinosa svakog sudionika (uključujući i istraživanje) s opisom kako se određuje vrijednost doprinosa i kako se primjenjuju računovodstvena načela;

- opis metoda koje se koriste za određivanje doprinosa svakog sudionika, uključujući projekcije koristi, obrazloženje i pretpostavke za projekcije i objašnjenje zašto je izabrana ta metoda;
- prirodu i opseg efektivnog vlasničkog interesa svakog sudionika u rezultatima aktivnosti;
- način ili osnova na kojoj se trebaju mjeriti očekivane koristi;
- postupci za ulazak ili povlačenje iz aranžmana i njihove posljedice;
- politike i procedure plaćanja;
- materijalne razlike nastale između procijenjenih koristi i stvarne koristi koje ostvaruju, pretpostavke za projekciju budućih koristi;
- opseg korištenja imovine od strane povezanih osoba koje nisu sudionici, uključujući iznose naknade.

D. Izvješća o transfernim cijenama

Članak 83.

(Izvješćivanje)

- (1) Porezni obveznik u momentu dostavljanja prijave poreza na dobit prema članku 49. Zakona u svojoj dokumentaciji treba posjedovati Izvješće o transfernim cijenama, koji minimalno, treba sadržavati sljedeće podatke o:
- organizacijskoj strukturi i pregled poslovanja grupe povezanih osoba kojoj pripada obveznik;
 - analizi djelatnosti poreznog obveznika;
 - funkcionalnoj analizi;
 - izboru metoda transferne cijene;
 - zaključak.
- (2) Iznimno od stavka (1) ovoga članka, porezni obveznik koji obavlja transakcije s povezanom osobom u formi pozajmljivanja novca (pozajmice i krediti) može sačiniti Skraćeno Izvješće o transfernim cijenama koji sadrži elemente iz stavka (1) točke a), d) i e) ovoga članka.
- (3) Skraćeno izvješće o transfernim cijenama sačinjava i porezni obveznik u sljedećim situacijama:
- kada obveznik obavlja transakcije s povezanom osobom u Federaciji i primjenjuje članak 95. Pravilnika;
 - kada se obavlja transakcija između povezanih osoba - pozajmica koja se daje/prima između poreznog obveznika i povezanih osoba u Bosni i Hercegovini;
 - kada obveznik primjenjuje odredbu članka 54. stavak (2) ovoga Pravilnika;
 - kada obveznik ima samo jednu jednostavnu (jednokratnu) transakciju s povezanom osobom, kao što je slučaj kupovine ili prodaje imovine (ne uključuje robu).

Članak 84.

(Organizacija grupe)

Organizacijska struktura i pregled poslovanja grupe povezanih osoba kojoj pripada obveznik naročito uključuje:

- opis gospodarske aktivnosti u kojoj grupa povezanih osoba posluje;
- organizacijska i pravna struktura grupe, uključujući, a ne ograničavajući se na, vlasnike, djelatnost i opće finansijske podatke;
- opće informacije o poreznom obvezniku, uključujući, a ne ograničavajući se na, historijat, vlasničku i organizacijsku strukturu, pregled finansijskog poslovanja, poslovnu politiku, ključne poslovne faktore;
- osnovni podaci o povezanim osobama - članovima grupe, s kojima obveznik ima transakcije.

Članak 85.

(Analiza djelatnosti)

- (1) U analizi djelatnosti navodi se opis svih djelatnosti u kojima posluje porezni obveznik, bez obzira na to koju je djelatnost definirao kao glavnu, što naročito uključuje:
 - a) definiranje i klasifikaciju djelatnosti prema domaćim i internacionalnim propisima grupe MPO;
 - b) informacije o tržišnim uvjetima u toj djelatnosti: opći pregled tržišnih uvjeta, pregled posebnih zakonskih propisa ukoliko postoje, pregled tržišnog udjela, pregled glavnih konkurenata, dobavljača i kupaca;
 - c) identifikiranje faktora koji imaju utjecaj na određivanje cijena u okviru pojedine djelatnosti, kao i na profitabilnost gospodarskih društava koja se bave odgovarajućom djelatnošću;
 - d) identifikiranje rizika koji se javljaju u vezi s poslovanjem u konkretnoj djelatnosti.
- (2) Iznimno, obveznik nije dužan pripremati analizu djelatnosti iz stavka (1) ovoga članka, ukoliko po osnovi obavljanja te djelatnosti ostvaruje manje od 10% svojih ukupnih prihoda.

Članak 86.

(Opis transakcija)

- (1) Porezni obveznik je dužan detaljno opisati i definirati transakcije s povezanim osobama, uključujući funkcije koje obavlja, sredstva koja koristi i rizike koje preuzima.
- (2) Podaci i informacije iz stavka (1) ovoga članka naročito uključuju:
 - a) podatke o vrstama transakcija s pojedinačnim povezanim osobama (definiranje vrsta transakcija, njihov opis, jesu li zaključeni ugovori u pisanoj formi, najvažniji elementi zaključenih ugovora, postoji li mogućnost da se svaka transakcija promatra pojedinačno);
 - b) opis preuzetih funkcija i rizika, kao i angažiranih sredstava u transakcijama iz točke a) ovoga stavka;
 - c) opis odlučujućih faktora koji su utjecali ili utječu na određivanje cijena u transakcijama s povezanim osobama;
 - d) utvrđivanje suštinskog ekonomskog položaja poreznog obveznika u transakcijama iz točke a) ovoga stavka.

Članak 87.

(Izbor metode)

- (1) Obveznik je dužan izabrati odgovarajuću metodu utvrđivanja cijene transakcija po načelu izvan dohvata ruke za analizu transfernih cijena, odnosno metodu koja najbolje odgovara okolnostima svakog konkretnog slučaja.
- (2) U ovom dijelu Izvješća obveznik je dužan opisati odlučujuće razloge za izbor metode za provjeru iskazivanja transakcija po načelu izvan dohvata ruke.
- (3) Obveznik definiira usporedive transakcije, usporedive nepovezane osobe na temelju kojih je utvrdio cijenu ili raspon cijena sukladno načelu izvan dohvata ruke, ukoliko ne može koristiti interne podatke o usporedivim transakcijama.
- (4) Prilikom odabira usporedivih nepovezanih gospodarskih društava i usporedivih transakcija, obveznik prvenstveno koristi podatke koji se odnose na Bosnu i Hercegovinu, a ukoliko isti ne posjeduje podatke analiza se može proširiti i na druge države, s tim da se ima u vidu usporedivost uvjeta poslovanja na tržištima tih država i tržišta Bosne i Hercegovine.

Članak 88.

(Zaključak)

- (1) Zaključak treba sadržavati podatak o tome jesu li cijene u transakcijama s pojedinačnim povezanim osobama

sukladne cijenama utvrđene po načelu izvan dohvata ruke ili je neophodno vršiti njihove korekcije sukladno izabranoj metodi za provjeru usklađenosti transfernih cijena s cijenama utvrđenim po načelu izvan dohvata ruke.

- (2) Uz zaključak obveznik daje pregled podataka koje je koristio za utvrđivanje cijene po načelu izvan dohvata ruke ili raspona cijena utvrđenih po načelu izvan dohvata ruke sukladno izabranoj metodi za provjeru usklađenosti transfernih cijena s cijenama utvrđenim po načelu izvan dohvata ruke, a posebno informacije o usporedivim domaćim ili inozemnim transakcijama, odnosno društvima, kao i izvore podataka.
- (3) Ukoliko je potrebno vršiti usklađivanje porezne bilance, porezni obveznik je dužan u zaključku navesti način obračuna i iznos predložene korekcije ukupne vrijednosti.

E. Ostale odredbe o TP dokumentaciji

Članak 89.

(Čuvanje TP dokumentacije)

- (1) Porezni obveznici trebaju čuvati TP dokumentaciju kao dio porezne prijave i pri tome poštivati rokove čuvanja, a koji se odnose na poreznu prijavu.
- (2) Porezni obveznici mogu pohraniti TP dokumentaciju na bilo kojem mediju, odnosno na papiru ili elektroničkoj formi. Međutim, oni moraju biti u stanju da u najkraćem roku pruže relevantne informacije Poreznoj upravi na njen zahtjev.

Članak 90.

(Jezik TP dokumentacije)

- (1) TP dokumentacija treba biti na jednom od službenih jezika u Bosni i Hercegovini, s tim da izvješće na razini grupe MPO-a može biti na engleskom jeziku.
- (2) Porezna uprava zadržava pravo da zatraži prevodenje TP dokumentacije.

F. Prijave i izvješćivanje

Članak 91.

(Godišnje izvješće Country by country)

- (1) Matična pravna osoba iz stavka (2) ovoga članka dužan je dostaviti nadležnoj jedinici Porezne uprave na Obrascu CBC-901 Godišnje izvješće o kontroliranim transakcijama multinacionalne pravne osobe.
- (2) Matična pravna osoba, za potrebe ovoga članka, znači pravna osoba iz grupe MPO-a koje ispunjava jedan od sljedećih kriterija:
 - a) u izravnom ili neizravnom je vlasništvu pravne osobe koja je odgovorna za sačinjavanje konsolidiranih finansijskih izvještaja prema računovodstvenim standardima koji su u primjeni, ili se konsolidacija zahtijeva uslijed propisa burze i trgovanja dionica na tržištu.
 - b) ne postoji druga pravna osoba unutar grupe MPO-a koja je u izravnom ili neizravnom vlasništvu, a koja ima odgovornost iz točke a) ovoga stavka.
- (3) Matična pravna osoba iz stavka (2) ovoga članka, obvezna je uz prijavu poreza na dobit iz članka 49. Zakona dostaviti i Obrazac CBC-901, ukoliko je isto rezident Federacije i ostvaruje bruto konsolidirani prihod od minimalno 1,5 milijardi KM.
- (4) Godišnje izvješće iz stavka (1) ovog članka porezni obveznik je dužan dostaviti nadležnoj jedinici Porezne uprave prema sjedištu do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu godinu.
- (5) Uputa za sačinjavanje i podnošenje godišnjeg izvješća iz stavka (1) ovoga članka nalazi se kao prilog (Anex I) ovoga Pravilnika.

Članak 92.

(Godišnje izvješće o kontroliranim transakcijama)

- (1) Sukladno članku 49. stavak (4) Zakona porezni obveznik odnosno osoba čiji iznos kontroliranih transakcija prelazi iznos od 500.000,00 KM u poreznom razdoblju, dužna je dostavljati nadležnoj jedinici Porezne uprave na Obrascu TP-902 Godišnje izvješće o kontroliranim transakcijama između povezanih osoba.
- (2) Godišnje izvješće iz stavka (1) Pravilnika porezni obveznik je dužan dostaviti nadležnoj jedinici Porezne uprave prema sjedištu do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu godinu.
- (3) Podatke o kontroliranim transakcijama porezni obveznik osigurava iz svojih evidencija, na način da porezni obveznik dosljedno koristi iste izvore informacija i podataka iz godine u godinu za sačinjavanje izvješća.
- (4) Obrazac TP-902 sadrži podatke o sljedećim informacijama:
 - a) djelatnosti poreznog obveznika;
 - b) informacije o profitabilnosti i
 - c) kontroliranim transakcijama

G. Nadzor nad transfernim cijenama

Članak 93.

(Nadzor od strane Porezne uprave)

- (1) Porezna uprava vrši provjeru usklađenosti cijena poreznog obveznika u transakcijama s povezanim osobama s cijenama utvrđenim po načelu izvan dohvata ruke.
- (2) Porezna uprava može zahtijevati TP dokumentaciju od obveznika u slučaju da utvrdi da dostavljeno Izvješće nije dovoljno za provjeru usklađenosti transfernih cijena s cijenama utvrđenim po načelu izvan dohvata ruke u transakcijama obveznika s pojedinačnom povezanom osobom.
- (3) Ukoliko postoje transferne cijene Porezna uprava će izvršiti prilagodavanja u skladu sa člankom 44. stavak (4) Zakona.

Članak 94.

(Dostavljanje TP dokumentacije Poreznoj upravi)

TP dokumentaciju porezni obveznik je dužan dostaviti Poreznoj upravi na njen zahtjev u roku od 45 dana od dana prijema zahtjeva.

H. Uklanjanje dvostrukog oporezivanja

Članak 95.

(Uklanjanje dvostrukog oporezivanja na teritoriju Federacije)

- (1) Ukoliko je grupa MPO-a suočena s dvostrukim oporezivanjem jedne ili više transakcija koje su izvršene između povezanih osoba, porezni obveznik kojem je transferna cijena uvećala poreznu osnovicu, dostavlja uz svoju poreznu prijavu iz članka 49. Zakona i Godišnju prijavu za uklanjanje dvostrukog oporezivanja kod transfernih cijena Obrazac TP-900 u svrhu uklanjanja dvostrukog oporezivanja.
- (2) Odredba stavka (1) ovoga članka se primjenjuje u slučaju kada porezni obveznici koji su sudionici kontrolirane transakcije, ispunjavaju kumulativno sljedeće uvjete i to:
 - a) oba porezna obveznika su rezidenti Federacije i u svojoj poreznoj osnovici su iskazali transferne cijene po istoj transakciji,
 - b) ni jedan ne koristi poticaje iz članka 36. i 37. Zakona ili primjenjuje članak 61. Zakona,
 - c) ni jedan ne iskazuje porezni gubitak u skladu s člankom 25. Zakona.
- (3) Godišnje izvješće iz stavka (1) Pravilnika porezni obveznik je dužan dostaviti nadležnoj jedinici Porezne uprave prema sjedištu do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu godinu. Ukoliko porezni obveznik ne dostavi Obrazac TP-900 u roku, smatrat će se da nije ni dostavljen.

- (4) Obrazac TP-900 sadrži podatke o sljedećim informacijama:
 - a) podaci o poreznim obveznicima - povezanim osobama kod kojih se uklanja dvostruko oporezivanje;
 - b) podaci o kontroliranim transakcijama (vrsta transakcije, iznos transakcije i izvršeni iznos korekcije u poreznim bilancama);
 - c) podatak o iznosu korekcije koji se vrši kroz poreznu bilancu poreznih obveznika.

Članak 96.

(Uklanjanje dvostrukog oporezivanja izvan teritorija Bosne i Hercegovine)

- (1) Ukoliko je rezidentni porezni obveznik suočen s dvostrukim međunarodnim oporezivanjem, on može pokrenuti procedure po posebnim propisima, sukladno ugovorima o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja s ciljem uklanjanja dvostrukog oporezivanja.
- (2) Procedura uklanjanja dvostrukog oporezivanja se pokreće nakon što porezna obveza s osnove transfernih cijena postane konačna i izvršna.

V. ZAVRŠNE I PRIJELAZNE ODREDBE

Članak 97.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH", a odredbe čl. 71., 72., 73., 74. i 91. počće se primjenjivati od 1. siječnja 2018. godine.

Broj 05-02-5188/16
Kolovoza, 2016. godine
Sarajevo

Ministrica
Jelka Milićević, v. r.

ANEX I.

Uputa za sačinjavanje i podnošenje godišnjeg izvješća

Ova Uputa sadrži smjernice za sačinjavanje i podnošenje Godišnjeg izvješća o kontroliranim transakcijama multinacionalne pravne osobe (Obrazac CBC-901), kojim se izvještava o prihodima, profitima, porezima i poslovnim aktivnostima multinacionalnih pravnih osoba (MPO-a) iz poreznih jurisdikcija.

I. POJMOVI

Matična pravna osoba koje izvještava

Pravna osoba koja je obvezna izvještavati o kontroliranim transakcijama MPO je matična pravna osoba, rezident Federacije, koja je definirana člankom 91. stavak (2) Pravilnika o transfernim cijenama.

Ovisne osobe

U svrhu izrade ovog izvješća, ovisne osobe grupe MPO-a su:

- (i) bilo koja odvojena poslovna jedinica grupe MPO-a koja je uključena u Konsolidirani financijski izvještaj grupe MPO-a za svrhu financijskog izvještavanja, ili treba biti uključena ukoliko postoji interes u kapitalu u takvoj poslovnoj jedinici grupe MPO-a, a kojom se trguje na javnoj burzi;
- (ii) bilo koja poslovna jedinica koja je isključena iz Konsolidiranih financijskih izvještaja grupe MPO-a samo na temelju veličine ili materijalne osnove;
- (iii) bilo koje stalno mjesto poslovanja ili izdvojena poslovna jedinica grupe MPO-a uključena u gore navedene točke (i) ili (ii) koja priprema posebne financijske izvještaje za takvo stalno mjesto poslovanja u svrhu financijskog izvještavanja, propisa, poreznog izvještavanja ili interne svrhe.

Postupanje sa stalnim mjestom poslovanja

Podaci o stalnom mjestu poslovanja trebaju se izvještavati prema poreznoj jurisdikciji (državi) u kojoj se isto nalazi, a ne prema rezidentnoj poreznoj jurisdikciji pravne osobe čije je stalno mjesto poslovanja dio. Rezidentna porezna jurisdikcija koja izvještava za pravnu osobu čije je stalno mjesto poslovanja dio, treba isključiti finansijske podatke koji se odnose na stalno mjesto poslovanja.

Konsolidirani finansijski izvještaji

Konsolidirani finansijski izvještaji su finansijski izvještaji grupe MPO-a u kojem su imovina, obveze, prihodi, rashodi i novčani tok matične pravne osobe i ovisnih osoba predstavljeni kao da su jedan ekonomski entitet.

Razdoblja koja su obuhvaćena godišnjim obrascem

Porezno razdoblje u izvješću treba biti porezno razdoblje matične pravne osobe koja izvještava. Za ovisne osobe, na temelju odluke matične pravne osobe koja izvještava, izvješće treba odražavati dosljednost kroz ili

- (i) informacije o poreznom razdoblju odgovarajuće ovisne osobe koje završava na isti datum kao i porezno razdoblje matične pravne osobe koja izvještava, ili završava u roku od 12 mjeseci od datuma koji je prethodio tom datumu, ili
- (ii) informacije za sve odgovarajuće ovisne osobe iskazane za porezno razdoblje matične pravne osobe koja izvještava.

Izvori podataka

Matična pravna osoba koja izvještava treba dosljedno koristiti iste izvore informacija i podataka iz godine u godinu za sačinjavanje izvješća. Matična pravna osoba koja izvještava može izabrati izvore podataka iz svojih konsolidiranih finansijskih izvještaja, iz odvojenih/pojedinačnih izvještaja ovisnih osoba, propisanih finansijskih izvještaja, ili izvješća za potrebe uprave. Ukoliko se koriste pojedinačni finansijski izvještaji za izvještavanje, svi iznosi trebaju biti iskazani u valuti matične pravne osobe koje izvještava po prosječnom valutnom tečaju na dan izvješća. Prilagodavanja nisu potrebna uslijed izmjene računovodstvenih načela između poreznih jurisdikcija. Matična pravna osoba koja izvještava treba osigurati kratak opis izvora podataka koji se koriste za pripremu Izvješća, u *Tablici 3 Dodatne informacije*. Ukoliko su izmijenjeni izvori podataka iz godine u godinu, potrebno je da matična pravna osoba koja izvještava obrazloži razloge izmjene i njegove posljedice u *Tablici 3 Dodatne informacije*.

II. TABLICA 1. PREGLED PRIHODA, POREZA I POSLOVNIH AKTIVNOSTI KROZ POREZNE JURISDIKCIJE

Porezna jurisdikcija (država)

U prvoj koloni, pravna osoba koja izvještava treba upisati pregled svih poreznih jurisdikcija (država) u kojima su ovisne osobe MPO-a rezidenti za porezne svrhe. Porezna jurisdikcija se smatra državom kao i djelom (entitet) države koji ima fiskalnu autonomiju. U posebnoj liniji treba se izdvojiti ovisna osoba i entitet u okviru grupe MPO-a koje podliježe izvještavanju, a koji nije rezident ni u jednoj poreznoj jurisdikciji za porezne svrhe. Kada je ovisna osoba rezident u više poreznih jurisdikcija, primjenjuje se pravilo "tie breaker" iz međunarodnih ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine da se odredi porezna jurisdikcija i rezidentnost. Kada ne postoji potpisan međunarodni ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine, ovisna osoba treba izvještavati u poreznoj jurisdikciji u kojoj je sjedište uprave i mjesto nadzora poslovanja. Sjedište uprave i mjesto nadzora

treba biti određeno u skladu s člankom 4. Modela OECD međunarodnih ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine, i njegovim pripadajućim Komentarima.

Prihodi

U tri stupca izvješća pod nazivom Prihodi, matična pravna osoba koja izvještava treba navesti sljedeće informacije:

- (i) zbroj prihoda svih ovisnih osoba grupe MPO-a u odgovarajućim poreznim jurisdikcijama realizirane u transakcijama s povezanim osobama,
- (ii) zbroj prihoda svih ovisnih osoba grupe MPO-a u odgovarajućim poreznim jurisdikcijama realizirane u transakcijama s neovisnim osobama i
- (iii) predstavlja zbroj točki (i) i (ii).

Prihodi trebaju uključiti prihode od prodaje zaliha i imovine, prihod od usluga, autorskih naknada, kamate, premije i druge iznose. Prihodi trebaju isključiti plaćanja primljena od drugih ovisnih osoba koja su smatrana kao dividende u poreznoj jurisdikciji isplatitelja.

Dobit (gubitak) prije poreza

U petom stupcu, matična pravna osoba koja izvještava treba upisati zbroj dobiti (gubitka) prije poreza za sve ovisne osobe koje su rezidenti za porezne svrhe u odgovarajućoj poreznoj jurisdikciji. Dobit (gubitak) prije poreza treba uključiti sve izvanredne stavke prihoda i rashoda.

Plaćeni porez na dobit

U šestom stupcu, matična pravna osoba koja izvještava treba upisati ukupan iznos poreza na dobit koji je plaćen tijekom relevantnog poreznog razdoblja od strane svih ovisnih osoba koje su smatrane rezidentima za porezne svrhe u odgovarajućoj poreznoj jurisdikciji. Plaćeni porez treba uključiti i plaćanje poreza od strane ovisne osobe rezidentnoj poreznoj jurisdikciji i svih drugim poreznim jurisdikcijama. Plaćeni porez treba uključiti i porez po odbitku koji je plaćen od strane osoba (povezane i neovisne osobe), a vezano za plaćanje prema ovisnoj osobi. Npr. Ako je lice A rezident u poreznoj jurisdikciji A, zaradi kamatu u poreznoj jurisdikciji B, obustavljeni porez u jurisdikciji B treba se izvijestiti u licu A.

Obračunati porez na dobit

U sedmom stupcu, matična pravna osoba koja izvještava treba upisati ukupan iznos obračunatog tekućeg poreza na dobit koji je obračunat na poreznu osnovicu u poreznom razdoblju koje je isto kao razdoblje izvještavanja od strane svih ovisnih osoba koji su smatrani rezidentima za porezne svrhe u odgovarajućoj poreznoj jurisdikciji. Obračunati tekući porez treba odraziti samo poslovanje u tekućoj godini i ne uključuje odgođene ili potencijalne porezne obveze.

Upisani kapital

U osmom stupcu, matična pravna osoba koja izvještava treba upisati ukupan iznos upisanog kapitala svih ovisnih osoba koje su smatrane rezidentima za porezne svrhe u odgovarajućoj poreznoj jurisdikciji. Vezano za stalno mjesto poslovanja (poslovna jedinica nerezidenta) upisani kapital izvještava ovisnu osobu čije je to stalno mjesto poslovanja osim u slučajevima gdje je kapital određen za stalno mjesto poslovanja prema propisima te porezne jurisdikcije.

Akumulirana dobit

U devetom stupcu, matična pravna osoba koje izvještava treba upisati ukupan iznos akumulirane dobiti (zarade) svih ovisnih osoba koje su smatrane rezidentima za porezne svrhe u odgovarajućoj poreznoj jurisdikciji na kraju godine. Vezano za stalno mjesto poslovanja, akumuliranu dobit izvještava ovisna osoba čije je to stalno mjesto poslovanja.

Број запослених

У десетом ступцу, матична правна особа која извјештава треба уписати укупан број запослених с пуним радним временом за све овисне особе које су сматрана резидентима за порезне сврхе у одговарајућој порезној јурисдикцији. Број запослених се одређује на крају године, на бази просјечног броја запослених током године, или на било којој другој основи досљедно примјенјено на све порезне јурисдикције из године у годину. За ове сврхе, самостални подузетник који судјелује у уобичајеним пословним активностима овисне особе може се укључити као запосленик. Разумна заокруживања или просјек бројева је дозвољен, под увјетом да таква заокруживања и просјек материјално не нарушава релативну дистрибуцију запослених кроз све порезне јурисдикције. Досљедан приступ треба се примјенјивати из године у годину и за све особе/ентитете.

Материјална имовина осим новца

У једанаестом ступцу, матична правна особа која извјештава треба уписати зброј нето књиговодствене вриједности материјалне имовине за све овисне особе које су сматране резидентима у порезне сврхе у одговарајућој порезној јурисдикцији. Везано за стално мјесто пословања о материјалној имовини извјештава овисна особа чије је то стално мјесто пословања. Материјална имовина за ове сврхе не укључује новца и новчане еквиваленте, нематеријалну или финансијску имовину.

III. TABLICA 2. PREGLED SVIH PRAVNIH OSOBA IZ GRUPE MPO-A PO POREZNOJ JURISDIKCIJI
Ovisne osobe u poreznoj jurisdikciji

Матична правна особа која извјештава треба дати преглед, на основу порезне јурисдикције и према имену правне особе, свих овисних особа из групе МПО-а који су резиденти у порезне

сврхе у одговарајућој порезној јурисдикцији. Као што је наведено горе, стално мјесто пословања, треба бити укључено у порезној јурисдикцији у којој се налази. Правна особа чије је стално мјесто пословање треба бити означено (нпр. X d.o.o. - Порезна јурисдикција А стално мјесто пословања (или скраћено: SMP))

Порезна јурисдикција која је друга чија од порезне јурисдикције резидента

Матична правна особа која извјештава треба уписати име порезне јурисдикције по чијим прописима је организирано овисна особа групе МПО-а ако је друга чија од порезне јурисдикције за резидента.

Главне пословне активности

Матична правна особа која извјештава треба одредити природу главних пословних активности које обавља овисна особа у одговарајућој порезној јурисдикцији, означавајући (X) једну или више предлојених кућица (boxes)

Пословне активности

- Истраживање и развој;
- Ћување и управљање нематеријалном имовином;
- Набава;
- Производња;
- Продаја, маркетинг и дистрибуција;
- Административне и управљаће услуге или услуге подршке;
- Пружање услуга неовисним особама;
- Финансирање унутар групе;
- Уговарање финансијских услуга;
- Осигурање;
- Посједовање дionica или других финансијских instrumenata;
- Неактивно;
- Остале

Образак TP-900	Порезни обвезник	Назив	Пријемни печат
Federalno ministarstvo finansija - financija		JIB	
Porezna uprava Federacije Bosne i Hercegovine		Улица	
		Град/Опћина	

GODIŠNJA PRIJAVA**ZA UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA KOD TRANSFERNIH CIJENA**za razdoblje

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 do

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

1.	Porezni obveznik kod kojeg je uvećana porezna osnovica	2.	Porezni obveznik kod kojeg je umanjena porezna osnovica
	Назив		Назив
	JIB		JIB
	Улица		Улица
	Град/Опћина		Град/Опћина
Razdoblje od ____/____/____ do ____/____/____		Razdoblje od ____/____/____ do ____/____/____	

Naziv transakcije		Iznos transakcije	Iznos korekcije
2.	Nekretnine, postojenja i oprema	☐ Kupovina ☐ Prodaja ☐ Ostalo	a)
	Nematerijalna imovina	☐ Kupovina ☐ Prodaja ☐ Ostalo	b)
	Roba i zalihe	☐ Kupovina ☐ Prodaja ☐ Ostalo	c)
	Ulaganja, vrijednosni papiri i zajmovi	☐ Kupovina ☐ Prodaja ☐ Ostalo	d)
	Usluge	☐ Kupovina ☐ Prodaja ☐ Ostalo	e)
	Ostalo	☐ Kupovina ☐ Prodaja ☐ Ostalo	f)
3.	Ukupan iznos korekcije (a) + b) + c) + d) + e) + f) u poreznoj bilanci		Iznos u KM

Pod materijalnom i kaznenom odgovornošću izjavljujem da je ovaj obrazac sađnjen na temelju mog pozhavanja i vjerovanja da je istinito, tođno i sveobuhvatno. Izjava treće osobe (osim poreznog obveznika) se zasniva na svim informacijama koje su mu prezentirane i poznate u momentu sađnjavanja ovog obrasca.

Potpisi	Odgovorna osoba u poreznom obvezniku 1.	(potpis i pečat)	(datum)	Funkcija
	Odgovorna osoba u poreznom obvezniku 2.	(potpis i pečat)	(datum)	Funkcija

Таблица 2. Преглед свих правних особа из групе МРЛ-а по порезној јурисдикцији

Име групе:		Порезно раздобље:															
Порезна јурисдикција (држава)	Овисне особе у порезној јурисдикцији	Порезна јурисдикција која је другачија од порезне јурисдикције резидента	Главне пословне активности											Неактивно	Остало		
			Истраживање и развој	Чување и управљање имовином	Набава	Производња	Продаја, маркетинг и дистрибуција	Административне и правне услуге	Пружање услуга неовисним особама	Финансијане услуге	Услуге финансијских институција	Услуге осигурања	Посредовање			Финансијска институција или др.	
	1																
	2																
	3																
	1																
	2																
	3																

Таблица 3. Додатне информације

Име групе:	
Порезно раздобље:	
Потребно је укључити кратке информације и образложења која сматрате неопходним или која ће олакшати штивање информација из овог извјешћа:	

Под материјалном и казненом одговорношћу изјављујем да је овај образац саčinjen на темељу мог познавања и изјеровања да је истинито, тачно и свеобухватно. Изјава треће особе (осим порезног обвезника) се заснива на свим информацијама које су му презентирале и познате у моменту саčinjавања овог обрасца.

Потпис	Одговорна особа	(потписи печат)	(datum)	(Funkcija)
	Извршио	(потписи печат)	(datum)	(Funkcija)